

Jacobi Vsserii
ARMACHANI
DE
MACEDONVM
ET
ASIANORVM
Anno Solari,
DISSSERTATIO:
CUM
GRÆCORUM ASTRONOMORUM
PARAPEGMATE,
AD
MACEDONICI
ET
JULIANI
Anni rationes accommodato.

LONDINI,
Typis *M. Flesher*, & prostant apud *Cornelium Bee*, in
vico vulgò vocato *Little Britain*.
1648. Byw T. 8. 25.

ARMACHANI

RECORDS OF THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

1911-1912

LIBRARY

1911-1912

1911-1912

1911-1912

1911-1912

Page 2

[Faint, illegible handwritten text]

Case 1

De mensibus Solaribus, à Macedonibus Graecia dominatu jam potitis, Lunarium loco in usum civilem introductis; & eisdem Asia imperium postea obtinentibus, à Syromacedonibus & Asia propriè dicta incolis varis usurpatis.

Philippus rex Macedonum ab Amphictyonibus, ex quibus commune Græciz constabat Concilium, Belli sacri contra Phocenses Dux constitutus, ad Peloponnesiorum magistratus scripsit literas, à Demosthene in oratione de Coronâ recitatas: in quibus mandatum ipsius, hisce verbis expressum legitur.

• Diodor, Si-
cul. lib. 16. ad
ann. 1. Olymp.
198.

καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλο ὅτι ἐκείνη ἡμερὰ ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἔχον-
τες ἐπιτοίχια ἡμετέραν τῶν ἐκκλησιῶν, τῇ ἐκκλησίᾳ μὴδε
ἂν, ὡς ἡμεῖς ἔχομεν ὡς ὁ Ἀδελφός, Βονοφάντιος,
ὡς ὁ Κοελύσιος Παρίμυ. *Quare armatis nobis oc-
currite in Phocide, allato commatu quadraginta*

dierum, hoc mense Loo, ut nos agimus: ut autem Athenienses, Boëdromione; ut Corinthii, Panemo. Ubi, ut Boëdromionem Atticum Lunarem Metonicum fuisse constat: ita ejusdem generis & Macedonicum Loom & Corinthiacum Panemum tunc extitisse, ipsa prudentiæ militaris ratio, cujus callentissimum Philippum fuisse nemo dubitat, planè exigere videtur. ^b Si enim tuba illius incertum dedisset sonum; quis præparavisset se ad prælium? Si Atticus Boëdromion fuisset, ut erat, Lunaris; Macedonum verò Loom, aut Corinthiorum etiam Panemus, Solaris: incertum omnino fuisset, quando in Phocide armatus Philippo occurrere teneretur Peloponnesiorum exercitus.

^b I. Coriath.
14. 8.

In Alexandri autem Vitâ docet Plutarchus, Macedoniam Loom mensem appellavisse eum, qui Atheniensibus erat Hecatombæon: mensemque Dasio superatas ab eis ad Granicum fuisse Regis Persarum copias; quod mense Atheniensium Thargelione factum, confirmat idem in Camillo. Quum enim Daris duces in trajectu Granici fluvii ingentem suam aciem instruxissent; à quibusdam Alexandro, ne * cum illis congrederetur, religionem mensis objectam fuisse narrat. Δαίσιον γὰρ οὐκ εἰσέδιστον οἱ βασιλεῖς: ἢ Μανασίων ἑξέτην ἢ σπυρίαν. Mense enim Dasio non erat moris regum Macedonum educere exercitum. Quod correxit ille, χαλδαῖος δὲ δῖπρον Ἀρtemίσιον ἄγειν, edicens ut secundum agerent Artemisium. Mensis verò Thargelionis die sexto (qui, juxta nostrum calculum, in Julianæ Periodi anno 4380 Maii 20 fuit) pugnam illam commissam fuisse; ex illis Æliani, in II. Variæ historiæ libro cap.

* Non cum Thebanis: ut, fallente eum memoriam, ad annum Mundi 3665. Iacobus Cappelus tradidit.

XXV. colligimus. Πέρσαι δ' ἡττήθησαν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, *Persæ hoc die clade affecti sunt. Et post:* Ἀλέξανδρον δ' ἡ Μακεδὼνα, ἡ Φιλίππου παῖδα, τὰς πολλὰς μυριάδας τὰς τῶν βαρβάρων φθίνας, ἡ αὐτὸν λέγουσιν ἔκτῃ ἰσαμένῃ (ὅτι ἡ Δαρεῖον κατέκτανεν Ἀλέξανδρος) καὶ ὁμολογεῖται τῷ αὐτῷ μὲν πᾶντα. *Alexandrum verò Macedonem, Philippi filium, multas Barbarorum myriadas fuisse dicunt die sexto (quando & Darium prostravit Alexander:)* & de eodem mense magnus omnium est consensus. Ut enim ad mensem Thargelionem, de quo institutus ab eo fuerat sermo, ita ad primam hanc à Persis reportatam victoriam, referenda ista esse dubitare non possumus; si prælium ad *Issum* mense *Memaeterione*, ad *Gangamela* mense *Boëdromione* fuisse factum, ipsumq; tandem *Darium* mense *Hecatombaone* casum à *Bessio* fuisse, meminerimus. Sed & ad eundem sextum ejusdem *Thargelionis* mensis diem, *Alexandri* quoq; mortem referri, *Ælianus* subjicit: quam sub fine *Macedonici Dasis* contigisse, ex *Diariis Regiis* & *Aristobulo*, suo in loco declarabimus.

Ex quibus inter se collatis liquet, in *Philippi* quidem litteris *Lonum* *Macedonicum Boëdromioni* *Attico* respondisse; succedente verò tempore, *Macedonicum Lonum* in *Hecatombaone*, ac *Dasium* in *Thargelionem* incutrisse: &, quod inde est consequens, in universi anni dispositione hanc inter priores & posteriores menses intercessisse differentiam.

De Macedonum

MENSES.

Lunares Attici.	Lunares veteres Macedonici.	Solares novi Macedonici.	
<i>Pyanepsion.</i>	<i>Gorpiaus.</i>	<i>Diis.</i>	} Autum- nales.
<i>Memastherion.</i>	<i>Hyperberet- aus.</i>	<i>Apellaus.</i>	
<i>Posideon.</i>	<i>Diis.</i>	<i>Andynaus.</i>	
<i>Gamelion.</i>	<i>Apellaus.</i>	<i>Peritius.</i>	} Bruma- les,
<i>Antheſterion.</i>	<i>Andynaus.</i>	<i>Dystrius.</i>	
<i>Elaphebolion.</i>	<i>Peritius.</i>	<i>Xanthicus.</i>	
<i>Muniobion.</i>	<i>Dystrius.</i>	<i>Artemisius.</i>	} Verna- les.
<i>Thargelion.</i>	<i>Xanthicus.</i>	<i>Daſius.</i>	
<i>Scirrhophoriö.</i>	<i>Artemisius.</i>	<i>Panemius.</i>	
<i>Hecatombaon.</i>	<i>Daſius.</i>	<i>Lous.</i>	} Æ- ſti- vi.
<i>Metagitnion.</i>	<i>Panemius.</i>	<i>Gorpiaus.</i>	
<i>Boëdromion.</i>	<i>Lous.</i>	<i>Hyperberetaus.</i>	

Inter Olympiadis igitur *CVIII.* annum *ſecun-
dum*, quo ſcriptæ à Philippo ad Peloponneſios
ſunt literæ, (vel illius Olympiadis *primum*, ſi in
eo finem bello Phocico Philippus fecerit, ut in
libri *X.* initio tradidit Pausanias) et *CXI. ſe-
cundum*, quo ad Granicum à filio ejus cum Per-
ſis eſt pugnatum; Macedones Lunares ſuos
menſes in Solares commutârunt: quos & de-
inceps retinuerunt, eo quo propoſuimus modo,
Lunaribus Athenienſum aliquâ ſui parte respon-
dentes. Neq; ut ab hoc recedamus, aliquid nos
mouet

mouet ὁρχαὶ illa, quæ apud Iosephum (libro XIII. Antiquit. cap. XVI) Atheniensium Decreto, in gratiam Hyrcani Judæorum Pontificis & Ethnarchæ edito, præfixa cernitur. Ἐπὶ πρυτανείας καὶ ἱερείας Διονυσίου τοῦ Ασκληπιάδου, μὲν δὲ Παγώνι πέμπτῃ ἀπόντος, ἐπέδωκε τοῖς στρατηγοῖς ψήφισμα Ἀθηναίων, ὅτι Ἀγαθοκλῆς ἀρχοντας. Euklēs Menándrou Alimúsos ἑξαμηνίους, Μυνυχίωνος ἐνδυστήτης τῆς πρυτανείας, ἐκκλησίας γινόμενης ἐν τῷ δαίτρῳ τῶν πρεσβύρων. Sub iudice & Sacerdote Dionysio filio Asclepiadis, mensis Panemi desinentis die quinto, traditum est Ducibus Decretum Atheniensium, archonte Agathocle. Euklēs Menandri Alimusius scriba retulit, Munychionis undecimo die Prytania, habito Præsidium Concilio in theatro. Unde nonnulli, Panemi Macedonici diem XXVI. sive quintum desinentis, cum Munychionis Attici die XI. concurrisse colligunt. Verum, quemadmodum in Codice, Constitutionibus Imperatoriis mensium notationes diversas videmus appositas (ut alia, exempli gratiâ, dicatur ^c Data XV. Kalend. Jul. Thessalonica; ^e l. Quicunque item rursus Constantinop. XII. Kalend. Januar. alia, ^d Data Idibus Aug. Arelato; proposita Idib. Octob. Thebeste. alia, ^e Data simul & proposita Kalend. Jul.) ita nihil obstat, quo minus & Atheniensium hoc Psephisma scriptum quidem Munychionis XI. Ducibus verò postea XXVI. Panemi die fuisse traditum, existimemus.

Ut verò Athenienses, à neomeniâ Sollitium Æstivum proximè subsequente, primum mensem Lunarem, ita Macedones ab Autumnali Æquinoctio primum mensem Solarem deduxerunt; à Diō annum suum inchoantes, & cum

^c l. Quicunque rem. C. de litigiosis.

^d l. Ex illo. C. de Appellationib.

^e l. Si post Testum. C. de posthumis hæred.

*Hyperberetæo terminantes. Περὶ τοῦ Μακεδονίου ὁ πελαγονίος μὴ τῷ ἐνιαυτῷ Ὑπερβερεταῖος ἀνιχνεύ-
σθαι. Apud Macedones enim ultimus anni mensis
Hyperberetæus descriptus est: inquit Zenobius in
Proverb. Centur. VI. num. 30. ubi Ὑπερβερε-
ταίου appellationem ἐπὶ τῷ Ὑπερχερσίῳ, de intem-
pestivis & cunctatoribus, proverbialiter usurpato
ostendit. Solares autem fuisse novos hosce Mac-
edonum menses, & ad Solis ingressū in signa cœ-
lestia adaptatos; partim ex veteribus Indicu-
lis cognoscimus, in quibus Zodiaci dodecate-
morum nomina hisce mensibus reperiuntur
imposita: partim ex Galeni primo ad primum
Epidemiorum Hippocratis librum Commenta-
rio; in quo, civilium mensium nominibus retentis,
ab Autumnali æquinoctio *Dii*, à Brumali solsti-
tio *Peritii*, à Vernali æquinoctio *Artemisii*, & ab
Æstivo solstitio *Loi* principiū ille repetit. Verba,
quia emendatione indigent, adscribam integra.*

Εάν περιμάθῃ τὸ χῆρ' ὅτι ἀρχὴν τῷ Δίῳ μὴνός ἐστι
ἐθνοπώρῃ γίνεσθαι ἰσημερίαν, ἵστανται ὅτι μὴ χιμαερινὴν
προπλὺν ὡς μετὰ τρεῖς μῆνας ἰσημερινὴν ἐν ἀρχῇ τῷ
καθ' ἑαυτὸν πέρας μὴνός, vel potius, τῷ κατ' ἐν-
αυτὸν Περειτίῳ μὴνός (τὸ τοῦδ' σημαίνει χῆρ' Μακεδόν-
νας) ὅτι ὁ ἰσημερινὴν ἰσημερίαν Ἀρτεμισίῳ, καθάπερ γὰρ
ὅτι θεινὴν [προπλὺν] τῷ Λόῳ. Κατὰ τοῦδ' τὰς ἀρχὰς
τῶν ἐρημνῶν μηνῶν αἱ τ' ἰσημερίαι καὶ αἱ προπαὶ γί-
νονται, χῆρ' Μακεδόννας ἀειθμύωντων τε καὶ ὀνομαζόντων
τὰς μῆνας. Ὁ πόινω ταῦτα μαθὼν, εἰ περισπιμά-
θῃ, ὅτι μὲν Ἀρκτῶρον ἐπιτίλλοντα πρὸ ἡμερῶν ὡς δώ-
δεκα τῆς ἐθνοπωρινῆς ἰσημερίας, Πλειάδας δὲ δυομι-
νας ὡς μετὰ πνιτήκορτα, γινώσκται πόση τῷ καθ' ἑ-
κάστου αὐτὸν (lege, ἐνιαυτὸν) μὴνός ἐκείτερον τῷ ἀ-
φρονὲν ἐπιτίλλει. παραφυλάξει τε, βυλόμενος ἀκολα-
θεῖν

Vid. fin. ca. 4.
et init. 5.

διὺν Ἰπποκράτει, ὅτι μεταβολὴ τῆς μετ' αὐτὸν
 χρόνου, ὅποια τις ἔσται. Si quis didicerit, in
 principium mensis Dii autumnale incidere equi-
 noctium; intelliget, brumale quidem solstitium
 post tres circiter menses futurum, ineunte quo-
 tannis mense Peritio, (nam hoc nomine denotatur
 apud Macedonas) vernum verò æquinoctium
 Artemisio, sicut & æstivum solstitium Lou. Nam
 circa initia dictorum mensium æquinoctia & sol-
 stitia contingunt iis qui, secundum Macedonas,
 menses numeraverint & nominaverint. Hæc qui
 p̄ceperit, si ante autumnale æquinoctiū duodecim
 circiter diebus oriri Arcturū insuper didicerit, ver-
 giliæ verò post dies circiter quinquaginta occidere:
 sciet, quoto mensis cuiusque anni die utrumq; sidus
 exoriatur; observabitq; si sequi Hippocratem velit,
 cuiusmodi acciderit aëri temperamenti mutatio.

Admonitionem deinde hanc Galenus subji-
 cit. Χρὴ ὁ δὲ λαὸς τὰς μὲν αὖ πρὸς σελήνῃ α-
 εἰθιῖσθαι, καὶ δὲ ἐν τῇ πλείσταις νῦν τῇ Ἑλληνίσῃ
 πόλει, ἀλλὰ πρὸς Ἥλιον [ὡς] καὶ ἐν ἀπείροις τι τῇ
 ἀρχαίων (lego, Ἀσπανῶν,) καὶ ἐν πολλαῖς τῇ ἰθὺν
 αὖ εἰθιῖται. Caterum non sunt ad Lunam men-
 ses numerandi, quod multis jam Græciæ civitati-
 bus est solenne: sed ad Solem, ut & in Asianorum
 omnibus, & in gentium compluribus civitatibus
 numerantur. Tum, de mensibus Romanorum
 Solaribus & Lunaribus Palæstinorum aliis in-
 terjectis, demum concludit, ab his qui Lunares
 sequuntur rationes præitari hoc non posse, sed
 ab eis qui ad Solem annum suum agunt; ὅτι
 ἐξω ἑσὶν τῷ τε Ρωμαίων, καὶ Μακεδόνων, Ἀσπανῶν τι τῇ
 ἡμετέρων, καὶ πολλῶν ἄλλων ἰθὺν. id quod à Ro-
 manis dixi, & Macedonibus nostratibusque Asi-
 aticis

atque, & verò etiam aliis nationibus observari non pauci: quemadmodum Hermannus Crusorius locum reddidit. Unde apparet, & veram fuisse emendationem nostram, quâ Ἀστυν pro ἀπυλιν substituvimus; & ex Galeni (qui hoc ignorare non potuit) sententiâ, non solum à Macedonibus Solares annos fuisse receptos, sed etiâ ab Αἰθιοπῶν suorum civitatibus omnibus. sive eo nomine Asia propriè dicta (quod vero est similis) universas, sive Lydiacæ solû in eâ Asia urbes intelligat, intra Lydiae Mediterraneæ & litoralis (hoc est, Ioniz & Æolidis) terminos cõprehensas.

Quare autem Galenus Macedonum menses exempli gratiâ, potius quàm Romanorum, penes quos eo tempore erat Imperium, proponendos censuerit: ea causa videtur fuisse potissima, quòd à Pergamenis suis, non universi solum Macedonici anni rationem (uti à reliquis Asianis omnibus) sed eandem etiam singulorum mensium appellationem retentam fuisse animadverteret. Neq; enim omnes qui in Asiâ (sive majore sive minore, sive propriè dictâ sive Lydiacâ) novam hanc Solaris anni formam receperunt, illos à Galeno memoratos menses ab æquinoctiis & solstitiis similiter deducendos censuerunt. Nam ut aliqui ordinem, ab Europæis Macedonibus receptum, intactum illibatumq; conservaverunt: ita non defuerunt alii, qui commune ab autumno initium, & reliquam Macedonici anni dispositionem sic retinuerunt; ut primum tamen suum mensem postremi Macedonum Hyperboreas nomine, ceterosque deinceps antecedentis cujusq; Macedonici mensis appellatione designarent. Quod in honorem primæ

primæ illius ad Granicum de Persis partæ victo-
riz, quæ viam Macedonibus in universam Asi-
am patefecerat, observatum credibile est. Post
hanc enim victoriam, *maiorē partē Asiæ* (pro-
priè dictæ) *defecisse* ad Alexandrum, ex Trogo,
libro XI. narrat Justinus: indidēque Darii
everſionem non solum *Ælianus*, sed etiam *Strabo*
arcessit, in fine libri XVI. ita de eo scri-
bens. Τὸν δὲ καταλύσας ὁ Ἀλέξανδρος, αὐτὸς
ἦρξεν Ἀσίαν ἢ Ἰνδοῦς ἕτη. *Hunc autem everſus*
Alexander, per decem vel undecim annos impe-
ravit ipse. Inter hoc enim prælium & exces-
sum Alexandri, justum *undecim* annorum posi-
tum est interstitium: intra quod, & quidem
non totorum *decem* annorum spatio, (ut in
Casaribus scribit *Julianus*) tū Persas tū In-
dos imperio suo ille subjugavit. Sicut igitur,
quum primaria illa ad Granicum cum Persa-
rum copiis facta est congressio, qui in Macedonia
erat *Darius*, Alexandri jussu (ut audivimus) in
Asiā dictus est *Artemisius*: ita, ad futuram
tantæ victoriæ memoriam, in compluri-
bus novorum colonorum civitatibus usu rece-
ptum fuisse videtur, ut, *Hyperbeteis* postremi
mensis nomine ad primum designandum tra-
ducto, circūeunte quoq; anno Macedonū eā rati-
one *Darius* perpetuo *Artemisii* gauderet nomine.

Id in propriè dictā Asiā à *Smyrnis* factum
fuisse, ex *Actis Polycarpi* colligo; quæ *Smyr-*
næ passum cum fuisse narrant, *mensis Xanthici*
die secundo, septimo Kalendas Apriles, in magno
Sabbato: id est, sub Solis in Arietem ingressum;
neutiquam verò in Pisces, ut in Xanthico fieri
solet Macedonico, quum in eadem tamen Asiā

⁶ Vid. infrà, c. 2.

¶ Infrà, cap. 4.

ab *Ephesiis* & *Pergamenis* Macedonum Europæorum nomenclaturam retentam hîc fuisse, inde animadverterim; quod illorum *Peritium* in antiquis ^h schedis D. Henrici Savilii cû *Iannario*, horû *Hyperberetæ* à Galeno cum *Septembri* Romanorum conferri viderem. Galeni in libro *III*, de sanitate tuendâ cap. *VIII*, de Abiete verba hæc sunt. Ἔστι μὲν αἰχιδότατον τὸ αὐτῆς τὸ σπέρμα καὶ τὸ ὀππολλὺν τῷ Ἀρκτῶρι. ὅστις καλεῖται ἐν Ῥώμῃ μὲν ὁ καλούμενος μὲν Σειπόμελεις, καὶ Περζάμω, καὶ παρ' ἡμῶν Ὑπερβαρεταῖος, Ἀθλῶσι δὲ Μυσήσια. Est igitur ejus pulcherrimum (vel, maxime maturum) semen circa *Arcturi* emersum: quo tempore, *Rome* quidem *September* vocatus mensis est, apud nos verò *Pergami Hyperberetæus*, *Athenis* autem *Mysteria*. Duodecim verò circitèr diebus ante Autumnale æquinoctium, & initium primi Macedonum mensis *Dii*, *Arcturum* oriri, ex eodem Galeno jam antea audivimus. Unde consequitur, postremum Macedonum simul & *Pergamenorum* mensem fuisse *Hyperberetæum*: cui in superiori Indiculo *Boëdromionem* Atticum videmus appositum; in quo magna illa *Eleusinia Mysteria* ab Atheniensibus celebrari fuisse solita, cùm ex aliis, tum ex *Plutarcho* in *Alexandri*, *Camilli* & *Phocionis* vitis intelligimus.

Eundem Macedonicorum & *Pergamenorum* mensium consensum *Oribasius* quoq; confirmat, *Juliani* τῷ μεγάλῳ Medicus: *Pergamennus* & ipse, quemadmodum in ejus *Vitâ* docet *Eunapius*; non *Sardiannus*, ut à ⁱ *Philostorgio*, cumq; secuto *Suidâ*, habetur traditum. Ille enim, libro *IX*. *Collect. Medicin.* cap. *VIII*, quum dixisset,

ⁱ *Philostorg.*
Hist. Ecclesiastic. l. 7. fin.

isset, quod totidem verbis ante ipsum ^k Galenus dixerat; Ἡ μὲν γὰρ ἰσημερία καὶ σμικρὸν πλεονέκτημα ἐστὶν, οἱ δὲ μὲν δεικνύουσιν καὶ ἴσους ἔσθαι: (Est enim Equinoctium mundana quaedam res, Menses verò uniuscujusque gentis proprii:) de suo statim subjicit. Μηνὸς Λοὶ φθινοῦτος πύμνη δ' αὖ ἀνατίλλωντος ἡλίου, ὁ Κύνων ἀνατίλλειν παρ' ἡμῶν ἐν Περγᾶμυ πύμνη. Εγὼ δ' εὐεργετῶ πνος μετὰ δασύτω ἡμέραν καὶ σελισμίας πύμνης. Mensis Loi desinens quintā (live, die XXVI.) oriente Sole, Canem exoriri apud nos Pergami creditur. Ego verò methodo quādam post decimam ab hac praescriptione diem id fieri comperi. Mensis Loi πύμνη φθινοῦτος (quod VI. Kalendas Loi, pessimè hic reddidit Latinus interpres) in Ephemeride Dissertationi huic annexā, Julii Juliani dies XX. respondere cernitur: quò & Canis ἀνατῶν ἀ Diophane Bithyno, in libris de re Rusticā quos Deiotaro regi misit, ¹ relata notavimus, in Geoponicorum libro I. cap. VIII. referri videmus. Oribasius verò, ex methodo à Galeno superius praescriptā (unde & illum de Equinoctio & Mensibus ἀναχωρίσις locum desumpserat) post decimum abhinc diem eam fieri collegit. In Loi enim Macedonici initium Solstitium æstivum incidisse, Galenus ibi docuerat. Post Solstitium verò illud triginta circiter diebus Caniculæ exortum contingere, ab ^m Hipparcho Bithyno est traditum: in Rhodio nimirum climate; quemadmodum à Geminio etiam, in XV. Iliages suæ capite, est annotatum. Atque hinc, non ad Julii diem XX. eiq; respondentem XXVI. Loi Pergameni æquè ac Macedonici, sed ad Julii XXX. vel XXXI. Heliacus

^k Galen. Comment. 1. in l. 1. Epidemior. Hippocrat.

¹ Constantin. Geoponic. l. 1. c. 8.

^m Hipparchi in Arati Phaenomen. pag. 26. edit. Florentin.

liacus Canis ortum fuisse referendum Oribasius concluderat.

Septembrii Juliani proleptici dies XXIV. omnibus qui Macedonicam formam receperant commune erat anni principium : cum quo & Syri Antiocheni, ante anni rationem à Julio Cæsare constitutam, eorumq; postea exemplo Romanorum Imperatores, *Indictionum* circulum inchoarunt. Sed primum suum mensem, Macedonum Europæorum more, Antiocheni (ut Ephesii & Pergameni) *Dium* nominaverunt; quem Syromacedonum alii (cum Smyrænis) *Hyperbeteum* appellare maluerunt. Quod de Antiochenis, ex Juliani Mispogone colligimus, qui *decimum* eorum mensem *Loium* fuisse indicat : de cæteris, ex Euthalio Diacono (sive quis alius scriptor " Mastyrû B. Pauli fuerit, anno domini CCCXCVI. exarati) qui capite truncatum Paulum Apostolum fuisse tradit, *πρώτη ἡμέρα καὶ Συρμακιδόνων Πανήμης μηνός, ὅστις λέγεται παρ' Αἰγυπτίους Εἰπὴρ, παρὰ Ῥωμαίους τῇ καὶ ὀγδὼν ἡμερῶν Ἰουλίων, μὴν Ἰουλίῳ καὶ. quinto die juxta Syromacedones Panemi mensis, qui apud Ægyptios dici potest Epiphi; apud Romanos verò textio Kalendarum Julii, nempe vicesimo nono mensis Junii. initio Syromacedonici Panemi in XXV. die Junii posito.*

Ubi tamen & illud tenendum, tum Antiochenos, tum reliquos etiam Syros atque Palæstinos, sub Romanorum imperio viventes, præter menses suos proprios etiam Julianos usurpasse; sed nominibus ad Syromacedonum, non ad Macedonum Europæorum, menses proximè conformatis expressisse. Quum enim à XXV.

Augu-

* Præfix. Oecumenii scholiis in Acta Apostol.

Augusti die, hi quidem *Hyperberetium*, illi vero *Gorpieum* suum inchoarent, Septembri *Juliano Gorpiei* nomen est adaptatum, eadēque in ceteris servata ratio : ut in Josephi de Bello Judaico libris posterioribus, Anatolii Laodicensi episcopi ^o Canone Paschali, Concilii Antiocheni (anno CCCXLI. habiti) XX. Canone, & aliis videre licet. Atque itā, paulatim oblitteratā Macedonici anni formā, non apud Syros solum reliquos, sed apud ipsos etiam *Antiochenos*, ejusmodi mensium Julianorum usus est retentus. Indēque XXI. Martii diem, ad quem Nicanum refertur æquinoctium, *ἡμέρα Σέπτε, Ἀπριλίης, & Μαγιστίας, Δυστρί* esse XXI. in Prologo Paschalis sui laterculi, circa annum CCCLXXXVIII. Theodosio Aug. dicati, Theophilus Alexandrinus asserit : neque alios quā hujusmodi menses cum *ἡμέρα Antiochenά* Johannem Malelam & Euagrium Scholasticum conjunxisse animadvertimus.

• Apud Euseb.
lib. 7. histor.
Eccles. cap. 26.

C A P. II.

De communi mensium Macedonicorum & Asianorum, à numeris ordinalibus ductā, denominatione : ubi & de Epiphaniā quinto die Januarii celebratā, Hieronymi, & de Paschalis festivitatis tempore à Montanistis in Phrygiā observato, Sexonem locus illustratur.

Quomodo in propriē dictā Asiā, ab *Ephesio*, *Pergameno* & *Smyrneo*, Macedonica mensium

dem [quarti] mensis tricesimâ, secundum Romanos autem mensis Ianuarii XXII. die; regnante Nervâ. Ubi numerum mensis, qui librarii negligentia exciderat, ex aliis ejusdem Timothei Actis à Petro Halloixio (in Notationibus ad cap. VII. Vitæ Polycarpi) citatis supplevimus: in quibus ita scriptum legebatur. Ἐπιλειώθη ὁ ἔτος καὶ ἐνδοξος Ἀπόστολος, καὶ Πατριάρχης, καὶ μάρτυς τῷ Χριστῷ Τιμόθεος, μετὰ τοῖς ἡμέτεροις καὶ ἐλευμένων καταγωγῶν. ἥπερ ὅτι καὶ μὲν Ἀσιανὸς μὲν πλείονος πεντήκοντα ἔτη, καὶ ὁ Ῥωμαῖος μὲν πλείονος ἑξαεὶς ἐκατὸν ἔτη. βασιλεύοντος μὲν τοῦ Ῥωμαίου βασιλέως τῷ πενήκοντι Νέρει, ἀνδραγατεύοντος δὲ τοῦ Ἀσίας Περσέως. Obiit autem sanctus & gloriosus Apostolus & Patriarcha & Martyr Christi Timotheus, post tres dies festivitatis eorum, qua Catagogiorum nomen obtinet; qui dies secundum Asianos mensis quarti est tricesimus, juxta Romanos autem vicesimus secundus Ianuarii: imperante Romanis jam dicto Nervâ, Proconsulatum verò Asia gerente Peregrino. Ex quâ collatione intelligimus, à Romani Decembris die XXIV. Asianorum quartum mensem iniisse.

Eadem quoque denominandorum mensium & Macedonas & Asianos usos fuisse formulâ, ex Arriano observavimus: initium navigationis, ab Indi fluvii ostiis in sinum Persicum, à Nearcho & sociis instituta, hisce temporum characteris in Indicis suis designante. Ὅτι δὲ τὰ ἐτήσια πείσματα ἐκοιμήθη (ἀ δὲ τῷ τρίτῳ τῷ ἄρῳ πᾶσαι ἐπέχρη, ἐν τῷ πλάγῳ δὲ πλείοντα ὅτι τὸ γῆν, καὶ ταύτῃ ἀπορρῶν ἢ πλεον πλείοντα) τότε δὲ ἠρμύτω, ὅτι ἄρχοντος Ἀθήνησι Κυβιστοδώρα, ἐκείνη τῷ Βονδουμῶτος μηνός, καὶ ὅτι Ἀθηναῖοι ἄρχοντες, ὡς.

* Vid. eund.
Arian. de reb.
Alexandri, l. 6.
p. 137. edit.
Graeco-Latin.

ὁ Μακεδὼν τε καὶ Ἀσιανὸι, * * τὸ ἐπὶ Νύκτα βασιλεύοντες Ἀλιζάνδρῳ. Vt autem Etesii venti cessarunt (qui aestatis totam tempestatem occupabant, * ex mari in terram spirantes, atque ita navigationi viam praecludentes) tum verò, prope solverunt, archonte Athenis Cephisodoro, die vicefimo mensis Boëdromionis, quemadmodum Athenienses agunt tempora, ut autem Macedones & Asiani, * * undecimo ex quo Alexander regnabat anno. Ubi tamen in archontis Atheniensis nomine errorem esse commissum, certum est. Cum enim, Alexandro vivente, & ceptam & peractam fuisse navalem istam expeditionem constet: non ante proximum post obitum illius annum, in archontum ἱππύμων Catalogo Cephisodorus locum aliquem obtinet.

Scribit autem Nearchus ipse (Strabone, in libro 15. Geographiz suaz, referente) ἡ δὲ τῷ βασιλεῖος τελευτῶντος τῷ ὀδῶν, αὐτὸν μετοπώρῃ κατὰ Πλειάδος ὁππολὺν ἱσπερίας ἀρχαῖα τῷ πῶ, μήπω μὲν τὸ πῶ, τῶν εἰκῶν ὄντων: Alexandro rege iter jam peragente, se in autumno sub Vespertinum Pleiadum exortum navigationem cepisse, cum nondum apti venti spirarent. Jam, si Ephemeridem nostram consulas; ad mensis primi (Asiani quæ ac Macedonici) octavum, & Octobris Iuliani diem primum, ex Gemini Parapegmate, videbis annotatum, Euctemoni vespertinas apparere Pleiades: cum quibus diebus & Attici Boëdromionis εὐχάδα, Olympiadis CXXIII. anno 3. concurrisse invenimus. In anni enim illius Olympiadi Boëdromione & Dio, inisse regni Alexandri Macedonici annum undecimum; ex iis quæ de Alexandri Temporibus alibi à nobis sunt disputata,

disputata, intelligitur. Iam verò quum illo in loco, quem mutilum esse, asteriscis apposis indicavimus; tū A μλωδς ογδὼς ἱερῶν scripsisset Arrianus: librarius primam illam alphabeti litteram numeralem esse nesciens, & num *Apellum*, an *Andynam*, an *Artemisium* ea significaret, ignorans, totum hoc comma, ut minimè à se intellectam, negligendum putavit. Hæc certè de lacunâ istâ conjectura mea fuit: quam prudentiorum Criticorum calculo, vel probandam vel improbandam, lubens relinquo.

In tomio quinto Operum Chrysostomi, nunquam satis laudatæ editionis D. Henrici Savilii, inter sermones Panegyricos dubiæ fidei, habentur in *Pascha* orationes septem: quarum postrema tamen *oštava* titulum præfert, non solum in Gabrielis archiepiscopi Philadelphiz, quo ille usus est, MS^o. sed etiam in Barocianz Bibliotheca (ad Bodleianam nunc translata) altero; quomodo & à Theodoro Balsamone citatam notavimus, in commentariis ad septimum Apostolorum canonem huc nos ita remittente. Ζήτης εἰς τὸ λόγον τῷ ἐν αἰσίοις πατρὶς ἡμῶν Ἰωάννῃ Χρυσοστόμῳ, ἐν συναγωγῇ τοῖς τὸ Πάσχα. *Quare etiam oštavam orationem sancti Patris nostri Joannis Chrysostomi, quam scripsit in Pascha.* In nostris enim codicibus penultima videtur desiderari oratio; cuius, in ultimæ principio, non obscuram factam mentionem licebit animadvertere.

In postremâ verò hæc homiliâ, *Theophania* peragi refert author, ἡμεῖς ἀριστήν, περικλυδέτην τὴν πατρὶν μλωδς κατ' Ἀνανῆς, die certâ & definitâ; decimâ tertiâ nimirum quarti mensis,

secundum Asianos. A vicessimo quarto verò (ut jam audivimus) Decembris die incipiebat *quartus* Asianorum mensis, maximâ sui parte Romano Ianuario respondens : cujus die quinto Theophania apud illos celebrata fuisse, hinc colligimus; non, ut apud alios, die sexto. Quod Hieronymi loco lucem non modicam præfert in Commentariis ad cap. i. Ezechielis : ubi tempus visioni illius, *anno tricesimo, die quinto quartus mensis* exhibitz, ad Christum, anno ætatis tricesimo in Theophaniis vel Epiphaniis baptizatum, ita per anagogeum accommodat. Illud intelligendum, quòd in tricesimo ætatis suæ anno Dominus ad baptismum venerit : in quarto mense, qui apud nos vocatur Ianuarius, & est in anni primus exordium ; præter Nisan mensem novorû, in quo Pascha celebratur. Apud Orientales enim populos, post collectionem frugum & tormalia, quando decima deferebantur in templum, October erat primus mensis, & Ianuarius quartus. Quintam autem diem mensis adjungit, ut significet baptismum, in quo aperti sunt Christo cæli, & Epiphaniarum dies hucusq; venerabilis est (non, ut quidam putant, Natalis in carne : tunc enim absconditus est, & non apparuit) quod huic tempori congruit, quando dictum est : Hic est filius meus dilectus, in quo mihi complacui.

De Montanistarum quoque hæresi, in Asia propriè dictæ regione Phrygiâ commorantium, Paschalis nostræ homiliæ author (qui & ipse Asianus fuisse videtur) verba faciens ; *πατρισταλισταί, inquit, μὴνὸς τῆ ὀρίτης φυλάττει, τῆς, μὴνὸς ἑβδόμου καὶ Ἀπριλίου, ἢ πατρισταλισταί*

ὁ σιλλῶν. Decimam quartam primi mensis observat, hoc est, mensis secundum Asianos septimi, non decimam quartam Lunae. De Paschatis celebratione loquitur: in quā ἡ παρασκαΐδα ἔστιν ἀπὸ τῆ ἡλιακοῦ μηνός, ἐκ ἀπὸ τῆ σιληνιακῆ, ἀ Solarimense (qui Asianis in usu) non ἀ Lunari quartam decimam suam desumpsisse istos narrat. Quod ipsum pluribus, in Ecclesiasticae suae historiae libro VII. cap. 18. Sozomenus hunc in modum explicat.

Μορτανισκαί, ὡς Παπυρίτας ἡ Θρύας ὀνομάζουσι, ἔστιν πρὸς μέθοδον εἰσαγόντης, ἡ τὴν ταύτην τὴν Πάχα ἀγυρ' τοῖς μὲν γὰρ ἐπὶ τέττ' ἡ σιλλῶν δρόμον πολυπραγμονῶσι καταμέμφοι. φασὶ ἡ χρεῖναι μόνους τοῖς ἡλιακοῖς ἐπὶ κύκλοις τὸς ὁρῶν ταῦτα κενονίζοντας ἡ μὲν μὲν ἔχουσι εἶναι ἡμερῶν ὀκτάκοντα, ἀρχιδὲς ἡ τὴν περὶ τὴν ἀπὸ τῆ ἐπιρῆς ἰσημερίας, ἡ ῥηθεῖν ἀν' ἡ Ρωμαίους, περὶ ἐννέα χιλιάδων Ἀπριλλίων ἐπιδὲ, φασιν, οἱ δύο φασὶν τότε ἐγένοντο, οἷς οἱ χρεῖνοι ἡ οἱ ἐν αὐτοῖς δηλῶν ἡ τὴν δαίκνυ, τῇ ἡ σιληνὴν διὰ ὀκτατηρίδ' τῇ ἡλίφ συνείναι, ἡ ἀμφοῖν κατὰ ταυτὸν νῦμνιαν συμβαίνειν. καὶ ὅτι ἡ ὀκτατηρίς τῆ σιληνιακοῦ δρόμου πληροῦ ἐννέα ἡ * [ἐννῆκοντα μηνὸν, ἡμέρας ἡ διαχιλίαις ἐνακοσίαις ἡκοσι δύο,] ἐν αἷς ὁ τὸς ὀκτὼ δρόμους ἀνύη, λογιζομένων ἐκάστῳ ἡ τῇ ὀκτακοσίῳ ἐξήκοντα [πέντε] ἡμερῶν, ἡ περὶ τὴν πέντε ἡμέρας μῆας. Ἀπὸ γὰρ περὶ ἐννέα χιλιάδων Ἀπριλλίων, ὡς ἀρχῆς ἡ τοῦ κτίστας, ἡλίφ ἡ πρῶτον μὲν ἀναλογίζον ἡ εἰρημίνην ταῖς ἡραῖς χαρῆς παρασκαΐδακαταίαν ἡ ταύτην ἡ λέγουσι ἡ περὶ ὀκτὼ ἡδὼν Ἀπριλλίων, καὶ ἡ αἰὶ τὸ Πάχα ἀγυρσιν, εἰ συμβαίη, ἡ ἡ ἀναστάσιμον αὐτῇ συνδραμεῖν ἡμέραν * [εἰ ἡ μν,] ὅτι τῇ ἐχομένη Κυριακῇ ἡ

* Includa haec, in Genevensi editione Graeco-Latinā, Typographi negligentia, deliderantur.

* Alioqui Ita vetus interpret, Epiphanius Scholasticus, in Histor. tripartit. l. 9. c. 39. ex quo, includas istas particulas interposuimus; quas & ipse sensus necessarium postulabat.

ταύτην γὰρ αἰσθάνουσι, καὶ οὐκ ἀποκρίνεται
τοῖς ἰσχυροῦσι ἀποκρίνεται.

Montanista, quos Popuzitas & Phrygas ap-
pellant, peregrinatio quandam rationem commenti
sunt, secundum quam Pascha celebrant. siquidem
eos, qui in hoc negotio Luna cursum curiosè ob-
servant, reprehendunt: ac dicunt solar esse Sola-
res circulos his sequendos, qui ista rectè ordina-
re volunt. Et menses quidem singulos esse tri-
ginta dierum statuunt: incipere autem diem pri-
mam ab aequinoctio verni, qua Romanorum mo-
re dicatur nona Kalendas Apriles: quandoquidem,
inquunt, duæ ista Luminaria sunt creata sunt,
quibus & tempora & anni declararentur. Idq;
eo demonstratur, quod Luna elapso unoquoque
obscuro cum Sole jungatur; & utique eod-
em tempore, novilunium (sive novi mensis
principium) contingat. Siquidem octennii spa-
tium in cursu Lunari nonaginta novem mensibus,
diebus verò his mille nonaginta viginti duobus
completur: intra quas Sol octo cursus absolvit,
destinatis unicuique anno diebus trescentis sexa-
ginta [quinque,] cum quartâ insuper unius diei
parte. Etenim a nonâ Kalendas Apriles, ut ab
exordio transitionis Solis ac primi mensis supputans
memoratum in sacris literis decimato quartam
diem: & hanc esse dicunt octavam Idus Apri-
lis, in quâ Pascha perpetuò celebrant; si cum hac
die dies resurrectionis fortè concurrat. Alioquin
sequenti Dominicâ festum peragunt. Scriptum
est enim, inquunt, A decimaquartâ die usque
ad vicesimam primam.

In quâ narratione duo mihi videntur ab i-
pso Sozomeno commissa fuisse errata: atque ut

ea sibi consentanea redderentur, à librariis admissa fuisse totidem alia. Unum quidem, quòd *Phryges* sive *Pepuzitæ* isti (à *Phrygiæ* vico *Pepuzæ* ita denominati) menses singulos *triginta* dierum numero definiverint : quum *Asianorum* mensium, utpote *Solarium*, alii *XXX.* fuerint dierum, alii *XXXI.* ut in sequente capite videbimus. Quandoquidè verò menses duodecim *ἑκατάμηνος* 360. tantum dies conficiebant, numerum *ἑβδόμη* superadditum temerarii correctores subduxerunt: quem tamen & Nicephorus (in *XII.* *Ecclesiasticæ* suæ historiæ libro, cap. 32, ex *Sozomeno* sua mutuatus) disertè expressit, & *quadrantis* diei subjecta mentio, totusq; *Octaëteridis* epilogismus, adjiciendum necessario flagitat. Dies enim *Octaëteridis* 2922. in annos octo distributi, unius anni quantitatem, dierum 365½. relinquunt.

Alter *Sozomeni* videtur fuisse error, quòd *decimum quartum* diem mensis *Paschalis Montanistarum* (quem *decimum quartum septimi Asianorum mensis* fuisse, ex *Paschali homiliâ* jam audivimus) cum *Octavo Id. Aprilis* comparaverit; *octavo* (dierum ratione negligentius fortasse subductâ) posito pro *septimo*. Et ut calculus iste sibi constaret, primum *Paschalis* illius mensis diem in *nonum Kalend. Aprilis* à correctoribus fuisse transformatum, vel inde non levis oritur suspicio, quòd *octavum Kalend. Aprilis*, in *Tripartitæ* historiæ libro *IX.* capite 39. retentum hîc videamus ab *Epiphanio Scholastico*, vetustissimo *Sozomeni* Latino interprete.

Etsi enim, quarto quoque anno (ut videbimus) propter diversum diei intercalaris in utroque anno situm, *septimj* sive *Paschalis Asianorum*

rum mensis Kalendæ in nonum Kalend. Aprilis Iuliani anni inciderint : cum octavo tamen (ut, ex Actis Polycarpi, in sequente capite, docebimus) ordinariè concurrebat ; quo & æquinoctium & principium Mundi contigisse, Cæsareensis Synodi sub Theophilo habitæ Episcopi (si qua fides vulgatis illius Concilii Actis sit adhibenda) definiverunt. ad quod comprobandum importuna illa *Octaëteridis* descriptio à Sozomeno huc est inducta. Phryx nimirum iste, à quo is hæc acceperat, quum in VIII. vel IX. Kalend. April. novilunium fortè incurrisse animadvertisset, & nono quoque anno redeunte similem eo die ab initio Solis et Lunæ factum fuisse concursum sibi persuasisset (ratus, octo annorum periodo confectâ, exactam futuram utriusque sideris ἀποκρίσιον) hoc ut ἡμέρας ἀποκρίσις argumentum homo imperitus arripiebat. Aliàs enim Octaëteridis, ut Paschate constituendo, à Montanistis, Lunarem, omnem calculum hinc abdicantibus, nullam omnino rationem fuisse habitam exploratum est.

CAP. III.

Tempus, quo passus Polycarpus & comprehensus est Pionius, ex Asiani anni ratione patefactum. Dies magni & Sabbati magni differentia explicata.

EX Smyrnenſis Eccleſiæ, de Martyrio Polycarpi, epistolâ encyclicâ excerpta quædam historiæ suæ Ecclesiasticæ (lib. III. cap. 18.) inseruit Eusebius : in quibus comprehensus ille fuisse traditur,

traditur, ὅτις οὐβλάτε μεγάλη, cū esset *dies magni Sabbati*. Iuxta rationes hodierni Computi Iudaici, anno Mundi 3927. die XV. mensis Adar, hoc est, xrx Christianz CLXVII. die XXII. mensis Februarii, festum Purim cum die Sabbati concurrebat : quem idcirco *magnum Sabbatum* fuisse dictum scripsit, in Chronologia nondū editā, vir doctissimus Edovardus Liveleius. Atque hoc die captum fuisse Polycarpum ille existimat, sequente verò passum ; die nimirū XXIII. Februarii, qui in Græcorum Menologiis pro illius Natali commemorandus proponitur.

Verū ut omittam, Iudaicum istum Computum Polycarpi temporibus recentiorē esse, & in ipso Sabbato passum fuisse Martyrem, non die proximo : illud maximè huic sententiæ officit, quod non à Iudæis Martyrii hujus Acta descripta habeamus, sed ab hominibus Christianis, quibus cum festo Purim nihil erat commune, quique aliud nullum *magnum* agnoscebant Sabbatum, quā quod Pascha proximè antecederat. nempe vel immediatè, quod illi faciunt qui, juxta Patrum Nicænorū decretum, Pascha die Dominico semper agentes *dies Paschalis vigilia* (ut eam in epistolā 19. ad Hieronymum Augustinus appellat) *magni Sabbati* titulum constanter tribuebant : vel diebus aliquot interdum interjectis, quod illis usu veniebat, qui eodem cum Iudæis tempore Pascha celebrabant, in quamcunque hebdomadz seriam dies ille incidisset. In quorum numero & Polycarpus ipse fuit (ut ex Irenzi ad Victorem epistolā manifestè constat) & Smyrnensis Ecclesia, quam ille

ille rexit, quæque in *magno Sabbato* ipsum passum fuisse literis suis est testata.

In integræ verò Epistolæ Smyræorum exemplari (quod brevi, Deo volente, simul cum antiquâ Latinâ ejusdē metaphrasi, sum editurus) martyrium subiisse Polycarpus dicitur, *μηνὸς Μαρτίου ἡμέρῃς ἑβδόμῃ, κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Μετάνοιας, ἡμέρῃς ἑβδόμῃ, ἡμέρῃς ἑβδόμῃ.* quod verus noster Interpres reddidit: *menſe Aprilis, VII. Kalend. Maii, majore Sabbato, horâ octavâ.* Obſervaverat nimirum ille in ſcriptis Eccleſiaſticis, juxta Antiochenorum & Syromacedonum morem, *Aprilis* Romano *Xanthicum* ſemper reſponſiſſe; ideoque ſecundum menſis illius diem, quem *ſeptimo Kalend. Maii* reſpondere non potuiſſe noverat, in verſione ſua prætermittendum putavit: nec conſideravit tamen, *VII.* illum *Kalend. Maii* non modò cum ſecundo *Aprilis*, ſed nec cum *magno Sabbato* concurrere unquam potuiſſe. *Conſtantinopolitanus Chronographus, Faſtorum in Sicilia repertorum author* (quos Græcè *Scaliger Caſanboniani*, Græcè & Latinè *Raderus Alexandrini Chronici* titulo evulgavit) correctiore Smyrnenſis epistolæ uſus exemplari, *κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Μετάνοιας, τῇ ἑβδόμῃ κατὰ τὴν ἑορτὴν, ἡμέρῃς ἑβδόμῃ.* Polycarpum paſſum retulit: verâ *VII. Kalendarum Aprilium* lectione nobis conſervatâ. Sed quia nec illum menſis Romani diem cum ſecundo Antiocheni Xanthici conciliare poterat; *μηνὸς Μαρτίου ἡμέρῃς ἑβδόμῃ* pariter omittendam cenſuit.

Quæ Græcis author ſuit in *XXIII. Februarii* Polycarpi Natalem conjiciendi, ad Europæorum Macedonum annum, in primariâ Afiz urbe Ephreſinâ

phesinâ receptum, respexisse videri posset: in quo *secundus Xanthici* cum illo *Februarii* die, concurrebat. At nos *Xanthici* nomen, ab *Macedonibus sexto Solari* suo mensi impositum, *Smyrnicos ad septimum* transtulisse, cumque a *Martii* die *XXV.* inchoasse, in superiore capite declaravimus. Et quidem anno *270* nostræ Christianæ *CLXX.* *Cyclo Solis x.* *Domini-* *cali* litera *B.* existente, terminus *Paschalis Alexandrinus* fuit *Martii* die *xxi.* *Calippicus Mart.* *xxv.* vel *xxxi.* quo & juxta hodiernum *Judeorum* calculum *Pascha* fuisset celebrandum. *Sabbatū* quod præcessit *Lunam* hanc *XIV.* (quâ *Polycarpus* cum *Asianis* suis *Pascha* agere erat solitus) in *Martii* diem *XXVI.* incurrit, hoc est in *VII.* *Kalendas Apriles*, quo passum fuisse *Polycarpum*, *Constantinopolitanum* jam nos docuit *Chronicon*,

Eodem etiam anno & die *Tabula Periodi 84.* annorum *Judaica* ab *Egidio Bucherio* constructa, *Lunam Hebræorum XV.* exhibent, sive primam *Azymorum*: quam ob hunc concursum

is *Sabbatum magnum* appellatam censet, ut illam tempore *Passionis Christi*, *Iohan. XIX. 31.* Sed (ut de *Bucherianarum Tabularum* fide nihil hic dicam) notandum est, aliud apud *Judeos*

fuisse diem *magnum*, aliud *Sabbatum magnum*. In tribus enim *שבועות*, quibus masculi omnes quotannis compateri tenebantur coram Domino, quinque illi dies festivi, in quibus sacri jubebantur haberi conventus (primus videlicet & septimus *Azymorum*, dies *Pentecostes*, primus & octavus *Tabernaculorum*) ab *Hebræis* *שבועות* ab *Hellenistis* *שבועות* dicebantur; sive in *Sabbatum* illi incidissent, sive in

^a Bucher. Tra-
stat. de Pas-
chali Judæor.
Cyclo, c. 8.

^b Exod. 23. 14.

septima

septimanæ diem quemvis alium. Unde מִקְרָא מִקְרָא
convocationem cœtus, Esaiæ 1. 13. Græci μεγάλην
ἀγογὴν reddiderunt. quò & Tertulliani illud spe-
 ctat, in libro 5. adversus Marcionem: *Dies ob-*
servatis, & menses, & tempora, & annos; &
Sabbata, ut opinor, & cenas puras, & jejunia,
& dies magnas. Ideoque in Evangelio suo Jo-
 hannes, non solum Sabbatum, passionem Do-
 mini proximè insecutum, in μεγάλην ἡμέραν inci-
 disse notat, ca. XIX. 31. sed etiam postremum fe-
 sti Tabernaculorum diem, Sabbati nullâ confide-
 ratione habitâ, ἡμέραν & μεγάλην & ἑορτήν, ca. VII.
 37. similiter appellat. At שַׁבָּת הַגָּדוֹל *Sabba-*
tum magnum unoquoque anno recurrebat uni-
 cum; idque non cum ipsâ Paschalis agni festivi-
 tate conjunctum, sed illâ antecedens proximè: de
 quo in tractatu *Schulchan Aruk* inscripto legimus,
 שַׁבָּת מִלִּפְנֵי הַפֶּסַח קֹדֶם לַשַּׁבָּת הַגָּדוֹל
Sabbatum quod proximum est ante Pascha, Sab-
batum magnum vocant. de quo etiam nos com-
 monefecit in Synagogæ suæ Judaicæ capite 12,
 Judaicorum rituum scientissimus Johannes Bux-
 torfius, quorum planè ignarus Acron, homo eth-
 nicus, Horatii *tricesima Sabbata* exponens, homo
 Ethnicus, *Sabbatum magnum in renovatione Lu-*
na à Judæis hodie celebrari retulit.

• Serm. lib. 1.
 Sæc. 9.

In Asianorum Martyrum Actis, quæ in unum
 codicem redacta olim circumferebantur, simul
 conjunctæ legebantur binæ Smyrnenfis Ecclesiæ
 epistolæ: de Polycarpi martyrio, cujus hætenus
 meminimus, una; de Pionii, altera, quæ, propter
 omissam fortasse posterioris epistolæ ἐπιστολὴν,
 quum pro unâ continuatâ essent acceptæ; erro-
 ris inde data est occasio, ut eodem anno uterque
 martyr

martyr Smyrnæ passus fuisse existimaretur: idque imperante, vel *Decio* (sub quo Pionium vitam finisse Acta illius docent, & quousque Polycarpum vitam non protendisse ætas ipsius evincit) ut in Menzis suis Græci volunt; vel *M. Aurelio Antonino* (sub quo Polycarpum excessisse constat) ut, tum in Chronico, tum in Ecclesiasticâ suâ historiâ (lib. IV. cap. 11.) sensit Eusebius. quem (præter Pseudo-Dextrum, & Latinorum alios) Beda & Ado hîc sunt secuti, tam in Martyrologiis (ad Kalendas Februarias) quàm in Chronicis etiâ suis.

Altera hæc de *Pionii* certamine Smyrnensis Ecclesiæ epistola ab Eusebio, unâ cum aliis Martyrum Actis, olim est edita: ex quâ, in ea quoque quæ apud Simeonem Metaphrastam de Pionio hodie leguntur, translata esse aliqua, vel unus ille locus fidem fecerit. *Cum ignis extinctus esset, nos qui presentes eramus, talem ipsum vidimus, quale vigentis ornatique pugilis corpus existit.* In hisce verò quæ habemus Actis, pridie natalis diei *S. Polycarpi* prævidisse dicitur Pionius se postridie comprehensum iri. quod ipsum argumento est, alio quàm Polycarpum anno Martyrium eum subiisse: ut de diversis Asiæ Proconsulibus, *Statio Quadrato* sub quo Polycarpus, & *Proclo Quintiliano* sub quo passum Pionium Acta indicant, nihil hîc dicere necesse sit. In Metaphrastâ verò deinde sequitur; Pionium, postquam *Sabbato sanctum panem & aquam cepisset*, captum & per urbem ductum fuisse. *Impletum autem esse totum forum & superiores porticus cum viris Græcis atque Judæis, cum etiam mulieribus: quia, cum magnum esset Sabbatum, feriabantur.* Ex quibus colligimus, nobile illud Polycarpi Martyrium

tyrium, quod in insignem Sabbati magni diem incidit, eodem die recurrente, annuâ memoriâ ab antiquis illis Christianis fuisse celebratum : ita ut Natalis illius non inter fixas, sed inter mobiles festivitates connumeraretur. quomodo & hodie *Alena* virginis memoriam *Foresti*, Dominicâ die ante natalem Johannis Baptiste, celebrari notavit, in Natalibus Sanctorum Belgii, Johannes Molatus, Anno enim æræ Christianæ CLXX. quo Polycarpus passus est ; Sabbatum magnum in Martii XXVI. incurrisse ostendimus : quo die, in Decii imperio, sub quo agonem suum peregit Pionius, id est, anno ejusdem æræ CCL. vel CCLI. neque Sabbatum magnum, neque ultimum omnino Sabbatum fuit.

4 Tomo 7. Lipomani, fol. 8. edit. Venet.

In vitæ quidem hîc Actis^d Pionius dicitur comprehensus [XXIII. mensis Februarii die] cum Sabbatum magnum instaret ; natali scilicet beati martyris Polycarpi, vigens Decii Imperatoris persecutione. Ubi, vel à Metaphrastâ, vel à sciolo aliquo alio, de die XXIII. Februarii illud, ex receptâ Græcorum Menzorū sententiâ, additum fuisse videatur. quoniam certissimò constet, neque in Polycarpi natali, neque in Pionii comprehensione, neque omnino unquam fieri potuisse, ut magnum Sabbatum cum XXIII. Februarii die concurreret. Ait quidem Jacobus Capellus, in suis Epocharum thematismis, anno Dom. CCL. captum fuisse Pionium, nocte qua intercessit inter Februar. XXII. & XXIII. Adar XIII. & XIV. feriam VII. & I. additque præterea observator hîc dici, diem *Isrla* duplici nomine designari : vel primum Sabbatum & *pascha*. Pascha enim eo anno celebratum Martii XXX. Atqui ex Actis mani-

manifestum est, non nocte quæ inter feriam seprimam & primam, sed die præcedente, Judæis Smyrnæ in magno suo Sabbato clarâ luce feriantibus, captivum per urbem ductum fuisse Pionium. Deinde & illud certum, neque XIII. diem Adar, (qui, ob Nicanoris cadem, in 2 Maccab. 15. 36. observandus præscribitur) neque XIV. (quo Purim sive Sortium dies prior, Estheræ 9. 21. celebrandus statuitur) multoque minùs Christianæ Quadragesimæ Sabbatum primum (in cujus calculum, à Capello positum, inquirere hîc non libet) *magni Sabbati titulum* unquam obtinuisse: quem Sabbati Pascha proximè antecedentis, & apud Judæos & apud Christianos proprium fuisse jam ostendimus. Anno verò Domini CCLI. qui cyclum solare VII. litteram Dominicalem E habebat, Paschati Smyrnæ (& reliquorum Asianorum, qui cum Judæis *decimum quartum* Lunaris mensis diem constanter observabant) proximû Sabbatû, in Martii XXII. incidit: cujus die XXV. etiam juxta hodiernum Judæorum Computum, Pascha fuisset celebrandum.

Eo anno Consulatum gesserunt, *Messius Quintus Trajanus Decius Aug. III.* & filius ejus *Quintus Etruscus Decius Caesar.* quum anno præcedente Consules fuissent, idem *Messius Quintus Trajanus Decius Aug. II.* & *Annius Gratus.* qui ad Actorum Pionii marginem fortasse ab antiquario aliquo annotati (ex Fastis Consularibus, qui hoc in loco sunt perturbatissimi) in textum postea recepti, & cum alteris illis temerè commixti, ineptam illam temporis notationem nobis reliquerunt, quæ in hodiernis libris cernitur. *Hæc acta sunt, Julio Asia Proconsule,*

*sule, Proclo Quintiliano magistratum gerentibus, Consule tertium Mefio Quinto Trajano, & Del-
tio Grato secundum, Trajano Decio Augusto: ante
IV. Idus Martias, more Romanorum; Asia autem
more, septimi mensis undecimo, die Sabbati, hora
decima. Ubi, non Julium solum, sed etiam Pro-
clum & Quintilianum pro uno & eodem Asia
Proconsule esse accipiendum ex Constantino-
politano Chronographo intelligimus; qui in
Fastis Siculis, sub Decio Imperatore passum Pi-
onium fuisse notat, ἐν Σμύρῃ καὶ Ἀσίᾳ, ἐπὶ Προκλῷ
Κυρηναίου ἀνθυπάτου καὶ Ἀσίας, περὶ δὲ ἡμερῶν Μαρτί-
ων, ὃ ἔστι καὶ Ἀσπανεὺς, μὲν δὲ ἔκτω ἡμέρᾳ σαββάτου, ὥρα
δέκατη. Ubi, ex Actis numerus mensis Asian-
orum in Fastis est restituendus, VII. pro VI. & ex
Fastis rursus, dies mensis XI. in Actis reponendus
pro XII. licet III. Iduum Martiarum error u-
trobique sit admixtus: quem mensis Romani di-
em, neque anno hoc neque in toto Decii impe-
rio, cum Sabbaticâ feriâ concurrisset certo certius
est.*

Ad eum itaque errorem corrigendum; Jaco-
bus Capellus, vel [ante V. Idus Martias, Asia
autem more septimi mensis undecimo,] legendum
existimat, & Sabbathum vocasse Aelia Proconsula-
ria diem Iudæis ἡμέραν Νέμειαν, nempe neomeniam Ni-
san (Martii die XI. feriâ III. hoc anno factam;)
vel [ante VIII. Idus Martias, Asia autem more,
septimi mensis, id est, Phamenoth, duodecimo.]
Atqui prius captum, quàm passum fuisse Marty-
rem oportuit: ante XI. vero Kalendas Aprilis,
in quem magnum Sabbathum eo anno incidit, com-
prehensum eum non fuisse declaravimus. Dein-
de, ut Judæi neomeniz Nisan Sabbati appella-
tionem

tionem tribuerint : quid hoc ad *Acta Proconsularia*, quæ *Sabbati* nomen hîc omninò non habent ; aut Sanctorum passionès à Christianis descriptas, qui *neomeniarum* Judaicarum nullâ religione tenebantur, spectabat ? Et licèt verum sit, Phamenoth, *Alexandrinorum* mensis septimi, diem duodecimum in Sabbatum hebdomadicum incidisse : ad *Asianos* tamen quid illud attinebat ? quorum menses ad Ecclesiæ *Antiochena* & *Constantinopolitana*, potiùs quàm *Alexandrina*, calculum, iustiore ratione fuissent exigenda.

Atque ita quidem res se habuit. Cùm in Epistolâ Ecclesiæ Smyrnenfis facta hæc fuisse dicerentur, κατ' Ανανδς μηνὸς ἰσίδόμου δωδεκάτου, more *Asianorum mensis septimi die duodecimo* ; & horum quæ habemus Excerptorum author non alios Asianorum menses cognovisset, quàm Constantinopolitanorum, qui à *Gorpii* sive *Septembris* Juliani Kalendis novi sui anni & Indictionis initium deducebant : ad IIII. *Idus Martias*, id est, diem Martii septimi ipsorû mensis duodecimû, referenda ista fuisse existimavit. Ad quam normam & *Acta Proconsularia* conformanda fuisse ratus ; hunc in modum correctâ, vel corrupta potiùs, ea nobis exhibuit. Ante IIII. *Idus Martii Quintilianus Proconsul*, sedens pro tribunali, sic interrogavit. quum in authentico exemplari *Nonas Apriles* fuisse positas, & Smyræorum reliquorûmque Asianorum mensis septimi dies duodecimus exactè illis respondens, & *Sabbati* cum eis feria pariter concurrens, planè nobis persuadeat. Ut concludere tandem nihil vereamur, anno Domini CCL. cum sociis passum fuisse Pionium, *Asia Proconsule Julio Proclo Quintiliano magistratum*

C

ge-

gerente, Consule tertium Messio Quinto Trajano Augusto, & Decio Casare; Nonis April. more Romanorum, Asia autem more, septimi mensis duodecimo, die Sabbati, hora decima.

CAP. IV.

De Græcorum & Macedonum mensibus variè ab Epiphania usurpatis. De Cypriorum & Bithynorum mensibus ad anni Macedonici formam accommodatis. Variorum mensium & inter se & cum Julianis comparatio.

Macedonicorum mensium appellationes quatuor modis ab Epiphania usurpatas animadverto: quorum unum tantum *Ἰαννῆμα*, reliquos verò *Ἰαννῆμα* ille nuncupat; Græcorum nomine non eis solum qui in Græciâ, sed etiam qui in Syriâ & Asiâ propriè dictâ habitabant, attributo. Quum enim in hæresi XI. de Sebuzis agens, Græcorum *Ἀπelleῖον* cum Romanorum Augusto & Ægyptiorum *Μεσῆρι* confert; Achivorum rationes spectasse videatur: quos Macedonicis hæc mensium nominibus fuisse usos, ab auctoribus illis est traditum quos, in scholiis ad caput IX. libri Bedæ de Temporibus, Johannes Noviomagus est secutus. Achaia verò propriè dicta, Ptolemæo Peloponnesiaca illa est, *Σικyonία* contermina: cujus Duci Arato Sicyonios (qui, eo suatore, in nomen & Rempublicam transferant Achaicam) *quintum mensis Dasii diem, quem Athenienses Anthesterionem nominant*, dicavisse, in illius Vitâ narrat Plutarchus.

chus. Quòd si Atheniensium *Antheſterion* Achivorum *Daſio* responderit, atque ita in Romanorum *Februarium* inciderit: ut *Athenienſium* quoque *Metagitnioni* Achivorum *Apellauſ* respondeat, & in Romanorum *Auguſtum* uterque incurrat, pariter conſequetur.

Anni æræ Seleucidarum, quæ in *Syriâ* maxime obtinuit, *Græcorum* anni in libris Maccabæorum appellantur: quemadmodum & in *Ulugbeigi* (*Samarcandæ* Principis & magni *Tamurlani* nepotis) *Aſtronomiâ* *Perſicâ*, non *Græcorum* ſolum ea epocha, ſed etiam menſes, quibus cum eâ ad hunc uſque diem utuntur *Syri* *Juliani* quidem ſed *Syriacis* designati nominibus, *Græcorum* menſes nuncupantur. Ita & *Epiphanius*, in hæreſ. 51. *Macedonicis* hîc, *Antiochenæ* & *Conſtantinopolitanæ* *Eccleſiæ* more, adhibitis nominibus, octavum *Romani* *Novembris* diem, *Ϡθ'* *Ελλωας* octavum eſſe *Dii* notat; & ſextum *Ανδυνας* *Ϡ'* *Σύγος*, *εἰτον* *Ελλωας* (*ſecundùm* *Syros*, ſive *Græcos*) *Januarii* itidem ſextum.

Idem *Epiphanius*, in libro de ponderibus & menſuris, *Valentinianum* juniorem *Aug. Arcadio* II. & *Ruſino* *Conſulib.* ſepultum fuiſſe refert, ipſâ *Pentecoſtes* die; quæ tunc fuerit, *ſecundùm* *Ægyptios* *Pachon* *XXI.* *Ϡ'* *Ελλωας* *Αρτεμιſίου* *τρίτη* *Ϡ'* *εὐξῆς*, (*ſecundùm* *Græcos* *Artemiſii* *XXIII.*) *ſecundùm* *Romanos* *verò* *XVII.* *Kalendas* *Junias*. Et quidem anno æræ *Chriſtianæ* *CCCXCII.* hîc designato, *Maii* die *XVI.* *Dominica* *Pentecoſtes* contigit: die *Artemiſii* *XXIII.* ſi *Smyræorum* calculum conſulamur: quos, cum reliquis *Alianis* ſub *Ελλωας* nomine comprehenſos, vel unicus ille *Galenus* locus oſtenderit, libro 1. de

alimentorum facultatib. cap. 3. Οἱ μὲν ταγηνίῃ πα-
 ρὰ τῶν Ἀπικῶν ὀνομαζόμενοι, παρ' ἡμῶν δὲ τοῖς κατὰ
 τὴν Ἀσίαν Ἕλλησι ταγηνίῃ, οὐκ ἀδύζονται δὲ ἐλαίῳ μόνῳ.
 Placentæ, quas Artici quidem ταγηνίτας, nos autem
 Græci qui Asiam incolimus ταγηνίτας appellamus,
 ex solo oleo parantur.

Atque ut hoc Smyrnaeorum, ita & illud *Mace-*
donum annali rationi à nobis declaratæ consen-
 taneum est; quòd in jam citatâ hæresi XI. Ro-
 manum mensem *Augustum* cum *Gorpieo* Macedo-
 nico, & in LI. *sextum Idus*, id est *octavum No-*
vembris diem cum *decimo sexto Apellai* καὶ Μακ-
 δονίας confert Epiphanius. Ubi clarissimus Scali-
 ger, libro V. de emendatione temporum, in
 diatribâ de morte Valentiniani junioris, non
 alios quàm puros putos Julianos menses ob o-
 culos habens, miratur *decem dies supra formam*
Julianam numeratos hîc esse, &, in superiore de
 excessu Valentiniani loco, *septem*: atque ista
 se non intelligere, profitetur ingenuè. quum ta-
 men hîc, non *decem*, sed *octo* tantum dierum de-
 prehendatur differentia: (neque enim *sextum*
 simpliciter sed *sextum Iduum* Novembriarum
 diem Epiphanius commemorat:) & de integro
 mense movenda potius fuisset quæstio; unde fa-
 ctum, ut cum Novembri *Apellæus* hîc compona-
 tur, qui cum Decembri comparari debuisset, si
 Maius cum *Artemisio*. Quorum utrumque Ma-
 cedonici & Smyrnenfis anni rationes à nobis jam
 descriptæ expediunt: quæ tanto dierum inter-
 vallo horum mensium initia Julianis fuisse an-
 teriora, Macedonumque *Apellæum* & Smyrna-
 orum *Dium* per omnia sibi respondisse, atque
 in Romanum Novembrem incurrisse, declarant.

A Patribus fuisse constitutum refert in *Barnaba* encomio Alexander monachus, ut anniversaria Apostoli illius celebraretur memoria tertio *Iudus Iunsi*, ut *Romani numerant*: ut verò *Cyprii Constantienses*, die undecimo ejusdem mensis, qui ab illis dicitur *Mesori* & *decimus numeratur*; ut autem *Asiani homines vel Paphii numerant*, decimo nono mensis, qui *Phibithipatus* (vel *Plethypatus* potius) dicitur, & *nonus numeratur*. Unde apparet, in *Cypro* insulâ duas receptas fuisse annorum formas: à *Paphiis* unam, quæ eis cum *Asianis* fuerit communis, eodem ab utrisque retento mensium ordine, licet sub appellationibus diversis; à *Constantiensibus* alteram, quæ menses cum *Alexandrinis* habuerit communes, ordine tamen alio dispositos. Qui enim *Constantiensibus Mesori* mensis erat *decimus*, & à *Kalendis Iuniis* inchoabatur; idem *Alexandrinis duodecimus*, & à *XXV. die Iulii* ducebat initium.

Plethypatus mensis *nonus* numerabatur à *Paphiis*: qui, cum *Asianis* & *Macedonibus*, à *XXIV. die Septembris* annum suum exorsi, primum habebant mensem *Aphrodisium*, à Latino interprete Eusebii, lib. IV de *Præparat. Evangelic.* ca. 16. cum nostro *Martio* perperam comparatum. Verba, ex *Porphirii* *ὁ ἀπὸ χῆς ἐμ-φύχων* libro II. ab Eusebio eo in loco citata, hæc sunt. *Εν τῇ νῦν Σαλαμῖνι, ὡς ἔτι εἰς τὴν Κορωνίδι (Κορωνίδα, apud Eusebium) ὀνομαζομένην, μὲν δὲ καὶ Κυπρίως Ἀφροδισίῳ, ἰδίῳ δὲ ἀνδρὶ τῇ Ἀγραύλῳ τῇ Κίρκῳπος καὶ νύμφης Ἀγραυλίδος. In eâ quæ nunc Salamina, prius Coronis appellabatur, mense juxta Cyprios Aphrodisio, Agranlo Cecropis nympheque Agraulidis filie homo mactabatur. Ex quibus fortasse quis colle-*

gerit, Porphyrii ætate *Paphiorum* menses hosce, non reliquis solum *Cypriis*, sed ipsis etiam *Constantiensibus* sive *Salaminiis* fuisse communes: atque in totâ illâ Insulâ non aliam eo tempore in usu fuisse anni formam, quàm Macedonicam illam, tum à Syro-macedonibus cæteris tum ab Antiochenis quoque ac Asianis (licet variatis mensium nominibus) usurpatam.

Verùm ubi postea inter Antiochenum Syriæ Patriarcham & Constantiensem Cypri Metropolitam de *προβολῆς* lis esset orta: ne, ut anni formam, ita & Metropolitæ dignitatem à sede Antiochenâ Constantiensis accepisse argueretur, Alexandrinorum potius & mensibus *ἡεροδωμῆος* & mensium nominibus usus ille fuisse videri posset; ordine tamen immutato, ne ad *εὐτοκραλίαν*, quam sibi vendicabat, minuendam, vel illud etiam in argumentum trahi posset. Sed quæcunque differentię hujus causa fuerit: illud certum est, Epiphanii Constantiensis episcopi tempore, alio *Constantienses* anni genere fuisse usos, *Paphios* alio. Novembris enim Juliani diem *XVI. Salaminiorum* sive *Constantiensium* suorum tertii mensis *Chæac* diei sexto, *Paphiorum* verò *Apogonici* diei decimo sexto; pariterque *VI*, Ianuarii diem, *Cypriorum* sive *Salaminiorum* mensis quinti diei quinto, *Paphiorum* verò *Julii* diei quarto decimo respondisse, in hæresi 51, ille confirmat.

Ubi duo hæc observare fuerit operæ pretium. *I* *Chæac* Salaminiorum tertium fuisse mensem, & à tertio Novembris die incepisse: quum idem apud Alexandrinos *quartus* ordine fuerit, & à 27. vel 28. ejusdem Novembris die inierit. *II*.

Licet

Licet & Paphii & Asiani à XXIV. Decembris quartum suum mensem inchoaverint ; in XIII. tamen mensis illius die Asianos, in XIV. Paphios Theophaniorum festivitatem collocasse : quia illi (ut in II. capite notatum est) *quinto*, hi, (receptissimo aliarum Ecclesiarum more) *sexto* Januarii die, eam celebrare consueverunt. Apud Epiphanium quidem hoc in loco (sect. 24. edit. Græcolatin.) *ἡμεῖς τὴν λατρείαν μὴδε*, sed rectius postea (sect. 27.) *ἡμεῖς τὴν λατρείαν μὴδε*, scribitur : quam veram esse lectionem, & Romanorum VIII. Id. *Januar.* simul connotatus evincit, & *undecimus* dies fixi Egyptiorum sive Alexandrinorum mensis *Tybi* ; quem *quintū* Januarii nunquam respondere certum est, Neque aliquid in eo mendo *mysterii* cum diligentissimo Animadversore nos cernere, neq; *Constantinopolitanos* postea V. Januarii die *Baptismum Christi* celebravisse, vel ex *Manuelis Novellæ de feriis*, vel ex *Cuopalarâ*, colligere possumus.

Anno Domitiani XII. mensis *Metroi* secundum Bithynios die VII. horâ 2. noctis incipiente, anno à Nabonassaro 840. Tybi die 2. Agrippa Astronomus Lunam australi suo cornu cum australi succedente Vergiliarum conjunctam in Bithyniâ observavit : Ptolemæo, in magna suæ Syntaxeos libri 7. cap. 2. referente. Factum hoc, anno 218 Christianæ XCII. Novembris die 29. Vnde sequitur, *Metronum* Bithyniorum, à 23. Novembris Juliani incepisse : & tertii mensis *Bithyniorum* idem fuisse initium, quod tertii mensis Macedonum & Asianorum. In veteri enim manuscripto * Henrici Stephani, Græco Johannis Crispini lexico, & Johannis Noviomagi scholiis

* Append. Theophrasti linguæ Græcæ, col. 235.

ad Bedæ de temporum ratione cap. IX. inter *Bithyniorum* menses tertio in loco ponitur *Metrous*: sicut inter *Cypriorum* (& in eis *Paphiorum*) in secundo recensetur *Apogonicus*, & in quarto *Iulius*; licet apud Crispinum & Noviomagum *Junios* per errorem nuncupetur. A XXIV. Decembris sumebat ille initium, à vigiliâ nimirum Natalis Dominici; quem *Wale-dag*, id est, *Iuli diem*, in Borealibus Britanniae partibus adhuc appellitant. Antiqui enim Anglorum populi (ut in XIII. nominati libri capite notavit Beda) incipiebant annum ab octavo Kalendarum Ianuariarum die, ubi nunc natale Domini celebramus; & ipsam noctem; nunc nobis sacrosanctam, tunc gentili vocabulo *Modre-necht*, id est, *Matrum noctem* (vel potius, *Matrem noctium*) appellabant: mensibusque Decembris & Ianuarii, à conversione Solis in auctum dies (quam unus eorum precedit, alius subsequitur) nomen *Gimli* tribuebant.

Neque prætereundum, quod inter aliarum gentium & civitatum menses, *Cypriorum* etiam *Ιούλιος*, & *Bithyniorum* *Διογύσιος*, cum Romanorum *Januario* in veteri fragmento Saviliano, ita compositus reperitur.

Ρωμαίων,	Ιανυάειος.
Αλεξανδρείων,	Τυβή.
Ελλήνων,	Αυδιδάσιος. (legend. Αύδυναίσιος.)
Τυρίων,	Απλάσιος.
Αράβων,	Αυδιδάσιος. (Αύδυναίσιος.)
Σιδονίων,	Δίσιος.
Ηλιουπολιτών,	Θόειν.
Λυκίων,	Δίσιος.
* Ασίων,	Προσιδισίων.

* Αθηναίων,
legendum.

Κρητών,

Κρητῶν, Μετάρχιος.
 Κυπρίων, Ιάλιος.
 Εφρσίων, Περίπος.
 Βιθυνῶν, Διονύσιος.

Καππαδοκῶν, Λύτανος.

Vnde hanc tandem diversorum mensium, in eadem Macedonici anni formâ receptorum, inter se collationem (simul cum eorum uniuscujusq; di-
 erum numero & initiis, in sequente capite deinceps explicandis) sub unum conspectum visum est proponere.

Ordo mensium Macedonib. & A- sianis omnibus communis.	Signa caelestia, eos apud Macedo- nes deno- minantia.	Macedonum Europæorum, Antiocheno- rū, Pergame- norū & Ephē- siorum, men- ses politici.	Syromacedo- num, & Smyr- niorum.	Cypriorum, & Bythynio- rum, præcipue Pa- phiorum.	Men- cium ini- tia, in anno Ro- mano.
I.	Ζεύς.	Δίος.	Τριβερπιός.	Αρρσίσιος.	Ἡρως. 30 Sept. 24
II.	Σελήνη.	Αρτεμις.	Δίος.	Απολλώνιος.	Ἡρως. 30 Oct. 24
III.	Τεφεύς.	Αἰδωνίος.	Αρτεμις.	Αἰνίος.	Μαργίος. 31 Nov. 23
IIII.	Αἰδωνίος.	Περσίος.	Αἰδωνίος.	Ιωλ.	Διονύσιος. 30 Dec. 24
V.	Τεφεύς.	Δίος.	Περσίος.	Καισάριος.	Ἡρως. 30 Jan. 23
VI.	Ιχθύς.	Περσίος.	Δίος.	Ιωλ.	Δίος. 31 Feb. 22
VII.	Κελίος.	Αρτεμις.	Περσίος.	Αἰδωνίος.	Ἡρως. 31 Mar. 25
VIII.	Ταύρος.	Δίος.	Αρτεμις.	Διονύσιος.	Ἡρως. 30 Apr. 25
IX.	Δίδυμος.	Περσίος.	Δίος.	Ιωλ.	Αρτεμις. 31 Mai. 25
X.	Καρκίνος.	Δίος.	Περσίος.	Αρτεμις.	Περσίος. 30 Jun. 25
XI.	Λέων.	Γορπιός.	Λέων.	Ἡρως.	Αρτεμις. 31 Juli. 25
XII.	Παρσίος.	Τριβερπιός.	Γορπιός.	Ραμπίος.	Διονύσιος. 30 Aug. 25

CAP. V.

Mensis cujusque dierum numerus, & in anno Romano sedes declaratur. Ex quatuor sibi invicem succedentium annorum Dominicis Paschalibus cum tempore passionis Polycarpi comparatis, locus Intercalationis, Epochæ, & ratio collationis cum Periodi Julianæ & æræ Christianæ annis, eruitur.

● **E**Xtat Græcè in publicâ Oxoniensis Academiæ Bibliothecâ Quæditorum Responsorumque sacrorum liber, quem Latine à se versum, sub *Anastasi Niceni* nomine, Gentianus Hermetus jam pridem edidit. In eo, Quæstioni XCIII. subjicitur fragmentum *Ιωάννου Δαμασκηνῦ, πρὸς τὴν Μακεδόνων μνήμην*, ἐν τῇς ἐκκλησιαστικῆς ἐκδόσεως, ubi recensentur Μῆνες χρί Μακεδόνες, ἢ Ταύρες, ἢ Δίδυμοι, & sic deinceps: neque Ecclesiastici, neque etiam civilis Macedonici, sed Georgici anni observato principio; de quo, in primo Georgicorum, Virgilius.

*Candidus auratis aperit quum cornibus annum
Taurus, & adverso cedens Canis occidit astro.*
et in 4° Astronomicôn Manilius, similiter de
Taurro canens;

*Ille suis Phœbi portat quum cornibus orbem,
Militiæ indicit terris, & segnia rura
In veteres revocat cultus.*

Neq; enim in civilē usum recepta unquam à Macedonibus ista sunt nomina: sed ab iis qui rei rusticæ operam dabant præcipuè usurpata; quibus
Solis

Solis per signa cœlestia transitus, atque cum eo conjunctus Stellarum inerrantium Ortus & Occasus Heliacus, agendi opportunitates indicabat &

^aTempora qua messor, qua curvus arator haberet.

^a Virgil. Eclog.

Sequuntur deinde in Damasceno *Μῆνες Χρῆ ΕΛΛΗΝΑΣ* (de quibus videnda quæ, in præcedente capite, ad Epiphanium diximus:) *α̅ Ζανθικός, β̅ Αρτιμῖσιος, &c.* Ecclesiastica *ἐκ Νου* ordine retento; quem in Pseudo-Clementinis Apostolorum Constitutionibus confirmatum ille invenerat. In iis enim ^b *primus* nominatur mensis Xanthicus, ^c *duodecimus* Dystrus; in cujus etiam die *XXII.* vernale statuitur *Æquinoctium*, sicut in ^d *XXV.* mensis *noni* Natalis Domini, & in *VI. decimi* Epiphania: mensibus purè Julianis usurpatis, sed ab *Aprilis* factò numerationis initio. Huic verò Damasceni per omnia similem & Hellenicorum & Macedonicorum mensium Indiculum, tum in alio ejusdem Oxoniensis Bibliothecæ MS^o invenimus, tum in illis ex quibus Cypriorum & Bithynorum mensium seriem jam descripsimus: nisi quòd in hisce omnibus, Macedonicorum mensium primus nominetur *Αἰπορίων*, à Brumali solstitio, more Romano, repetito anni principio; juxta Nafonis illud.

^b Constitut. Apostol. l. 5.

^c 14.

^c Ibid. ca. 17.

^d Ibid c. 13.

^e Bruma novi prima est, veterisque novissima Solis:

^e Ovid. Fast. 1.

Principium capiunt Phœbus & annus idem.

Ut autem numeri dierum & initii cujusque mensis, in Tabellâ præcedente propositi, ratio nobis constet; adeoque totius anni cum Romanorum Juliano juxta institui possit comparatio: à quo

quo principio Epochā illius sit deducenda, quo in anno intercalaris diei sedes sit figenda, & quibus anni mensibus dies illi *quinque* adjiciendi sint, diligentius inquirendum est.

† Tom. 5. Chry-
sost. edit. Savil.
pag. 948.

Quo anno Paschalis homilia, falsum Chrysostomi titulum præferens, est habita ^fXIV. Lunam *biduo ante æquinoctium* factam fuisse, author significat: ideoque pro Paschali termino proximam Lunam XIV. assumptam esse, quæ inciderit in mensis VII. diem XXVI. eamque Dominicam. Hoc autem contingere non potuit; nisi quum aureus numerus Dionysianus esset VIII. litera Dominicalis C. Numero enim aureo VIII. existente, Luna XIV. in 19. Martii incidit (quod biduum est ante Nicænum æquinoctium) & terminus Paschalis necessariò incurrit in 18 Aprilis, litera C. insignitam. Quòd si 18 Aprilis Romani respondeat diei 26 septimi mensis Asiatici: necesse est ut primus ejusdem septimi mensis diei 24 Martii eadem ratione respondeat. Cumque ob diei Dominicæ & termini concursum, diem Paschalem in sequentem Dominicam translatum fuisse author indicet; à die videlicet XXVI. mensis VII. ad diem II. mensis VIII. hoc est, ab Aprilis 18 ad 25: consequens quoque est, primum mensis octavi Asiatici diem 24 Aprilis Juliani respondisse.

Porro inter annum Domini CXL. quo Montanistarum hic damnata hæresis nondum emerferat, & DCCCCXIX. quousque durasse eam non est verisimile, quatuor tantum occurrunt anni, in quibus aureus numerus VIII. & litera Dominicalis C. simul concurrunt: annus nimirum æræ Christianæ CCCLXXXVII. CCCCLXXXII. DLXXVII. & DCLXXII, in quibus omnibus, Pascha *αυαδον*

μην Aprilis die 25. est celebratum; quem secundum octavi mensis author nominat : ut octavum mensē à 24. Aprilis tunc incepisse, nullum sit dubium. Sed in trium sequentium Paschatum continuatione, aliqua contingit variatio. Nam post annum CCCLXXXVII. Dominica Paschalis in tribus annis consequentibus occupavit Aprilis diem 9. 1. & 21. post annum CCCCLXXXII. Aprilis 10. 1. 21. post annum DLXXVII. Aprilis 10. 2. 21; post annum DCLXXII. Aprilis 10. 2. 22. quibus omnibus, propter diversum intercalationis in anno Iuliano situm, illa convenire potest authoris notatio. Νῦν μὲν γίνεται δευτέρα ὁγδοὺς ἢ ἀναστάσιμος. εἰς τὸ ὅτι οὐκ ἐπὶ τῇ δευτέρᾳ ἐβδόμῃ μηνὸς γίνεσθαι, καὶ πάλιν εἰς τὸ ἐξῆς ἐννάτῃ ἐβδόμῃ μηνός. καὶ αὖτις εἰς τὸ τρίτον ἔτος, εἰ καὶ ἐννάτῃ τῷ μηνὸς ἢ ἀναστάσιμος γινεσθαι. Nunc quidem secunda octavi mensis dies existit Resurrectionis; sequente verò anno decima septima septimi mensis erit; atque iterum proximo nona mensis septimi: & rursus anno tertio, vicesima nona mensis Resurrectionis dies celebrabitur.

Dies omnes notati, cum Paschales fuerint, in primam feriam incidere necesse est: ex quorum collatione manifestum fit, sub finem primi anni (quo ista habita est oratio) diei intercalationem esse factam, sequentes verò tres fuisse ordinarios dierum 365. Si enim eo anno, dies XXVI. mensis VII. & II. mensis VIII. & sequente anno, XVII. & consequenter XXIV. dies mensis VII. inciderit in diem Dominicam (ut author confirmat;) necesse est ut prior annus intercalaris fuerit, sequens ordinarius: alioqui fieri non potuit, ut priore anno in diem XXVI. posteriore

in XXIV. feria prima incideret. Sed, licet in quadrienniis illis quæ jam nominavimus quatuor, primus quisque annus juxta Asianorum rationes fuerit intercalaris: in Iulianis tamen, eis respondentibus, subinde mutatum esse intercalationis situm, sequens Tabella demonstrat; quæ in unaquaque Tetraëteride quis annus fuerit bissextilis, & cui dici Iuliano primus dies mensis Asianorum *septimi*, in 16. Christianæ æræ annis propositis, respondeat, oculis spectandum exhibet.

I.		III.	
A.C. 387	Mart. 24. fer. 4. 577	Mart. 24. fer. 4.	
388	<i>Bissex.</i> Mart. 24. fer. 6. 578	Mart. 25. fer. 6.	
389	Mart. 24. fer. 7. 579	Mart. 25. fer. 7.	
390	Mart. 24. fer. 1. 580	<i>Bissex.</i> Mart. 24. fer. 1.	
II.		III.	
482	Mart. 24. fer. 4. 672	<i>Bissex.</i> Mart. 24. fer. 4.	
483	Mart. 25. fer. 6. 673	Mart. 25. fer. 6.	
484	<i>Bissex.</i> Mart. 24. fer. 7. 674	Mart. 25. fer. 7.	
485	Mart. 24. fer. 1. 675	Mart. 25. fer. 1.	

Ex his videndum jam, an tempus elici possit quo Paschalis ista prolata fuerit Oratio; &, quod cum eo est conjunctum, quænam Tetraëteris, ex istis quatuor, pro Asiani anni Canone sit assumenda. Et quidem si verum illud esset, quod Theodorus Balsamon credidit, Iohanni ipsi Chrysostomo Sermonem hunc fuisse tribuendum: non alio haberi potuisse anno certum esset, quàm 387. cujus tam diu dilati Paschatis occasione, & ante quinquennium celebris illa ab Ambrosio Mediolanensi ad episcopos per Æmiliam constitutos missa est Epistola, & proximo (nisi
me

me fallo) post eum anno, à Theophilo Alexandrino Episcopo ad Theodosium seniore Pa- schale 95. annorum scriptum est Laterculum, ac deinde ab Aniano & Panodoro magnus 532. annorum Cyclus, juxta Alexandrinorum calculum (quem & hujus Sermonis author sequitur) primum est editus, Verùm & totum tractandi genus à Chrysostomi consuetudine maximè est alienum, & impurior dicendi character sequioris ævi foetum esse arguit.

Neque primam hanc Tetraëteridem Asiani anni rationibus convenire, vel illud argumento est, quòd juxta eam omnes *septimi* mensis Kalendæ à 24. die Martii essent deducendæ: quum tamen in anno æræ Christianæ 169. quo Polycarpus passus, in 25 Martii eas incidisse docuerimus. Qui annus, cùm primus à bissexto fuerit, & ejusdem tamen ordinis annus 485. in secundâ, & 577. in tertiâ Tetraëteride, easdem mensis *septimi* Kalendas ab eodem 24 Martij die repetant: pro anni Asiani normâ Tetraëteris solum quarta assumenda relinquitur, ex quâ colligimus, & anno 672. orationem hanc fuisse habitam; & quandocunque in anno Iuliano ante 24 Februarii bissextus fuisset insertus, ante 24. sequentis Septembris in fine anni Macedonici & Asiani similem diei intercalationem fuisse observatam. Quod etiam annus obitus Valentiniani confirmat: in quo Dominicam Pentecostes in Maii Romani diem 16. Græcorum verò Artemisii, sive mensis Asianorum *octavi* diem 23. incidisse, ex Epiphanio didicimus. Nam cùm annus ille intercalaris esset, utpote Christianæ æræ 392. *octavi* mensis Kalendæ in eo, non minùs quàm
in

in anno 672. cum Aprilis 24. concurrebant. In omni enim anno intercalari, posteriorum septem anni Macedonici & Asiani mensium Kalendæ dies initiales Tabellæ mensium à nobis appositos (propter bissexti in Februario interpositionem) uno semper die antevertebant.

Atque ex hoc diei intercalaris situ insuper colligimus, in 4. Olympiadis cujusque anno, primum post intercalationem annum quemque sedem suam hîc obtinuisse. Cujusmodi annus Olympiadicus cum ante prælium ad Granicum (cujus tempore novum hunc annum à Macedonibus receptum fuisse declaravimus) in regni Alexandri initiis occurrat nullus: à postremo patris Philippi, & Olympiadis CXX. anno 4. id est, ab ipso Macedonici Imperii exordio, primam Macedonici & Asiani nostri anni Tetraëteridem deducendam esse concludimus. Tunc enim Græciæ Dominus factus Philippus, omnium civitatum legatos, ad formandum rerum presentium statum, evocari Corinthum jussit: ubi pacis legem universæ Græciæ pro meritis singularum civitatum statuit, conciliūque omnium veluti unum Senatum ex omnibus elegit; uti ex Trogi Pompeii lib. 9. refert Iulianus. communibus denique Græcorum (præter Lacedæmonios) suffragiis, Imperator eorum contra Persas est electus; quemadmodum in libro Bibliothecæ suæ 16. ad 4. hunc Olympiadis illius annum, narrat Diodorus Siculus. In hoc igitur termino, anno videlicet ante æram Christianam 337. Periodi Julianæ 4377. Septembris die XXIV. feriâ VI. Macedonici & Imperii & Anni novi, à Philippo constituti, *μακεδονικῆς* figendum fuisse censuimus.

Restat

Restat jam, ut de dierum illorum initialium &, à quo illi maximè dependent, cujusque mensis dierum numero, aliquid dicamus: & de *quinque* dierum, qui ex *ἡμεραι τριημέρης* 31. dierum mensis efficerent, distributione quod promissimus, exsolvamus. In prioribus exemplis, ex 51. apud Epiphanium hæresi, ab Octobris 24. *secundum*; ex Agrippæ altronomicâ observatione, à Novembris 23. *tertium*; & ex Actis Timothei, à Decembris 24. *quartum* mensem iniisse docuimus: unde ut *secundum* illum 30. ita *tertium* 31. fuisse dierum, concludimus. Qui Xanthici diem *secundum*, quo passum fuisse Polycarpum declaravimus, cum 23. Februarii contulerunt, *sextum* nostrum mensem à 22. Februarii die incepisse crediderunt; ut veriora ejusdem Acta, quæ ad 26. diem Martii certamen ejus retulerunt, à Martii 25. *septimum* deduxerunt: inter quos 31. dies intercipiuntur, mensi illi *sexto* assignandi. Anno quidem intercalari, in 24. Martii principium mensis *septimi* incurrisse ostendimus: quod eo anno contigit, quo toties citata illa Paschalis homilia est habita: quando & Lunam XIII. in mensis *septimi* diem 26. incidisse author indicat, &, quod ea Dominica esset, in Dominicam proximam Pascha fuisse translatus; nempe in *octavi* mensis diem *secundum*, quem 25. fuisse Aprilis, ex Cycli Paschalis ratione demonstravimus. Et cum mensem *septimum* à 24. Martii, & *octavum* à 24. Aprilis inchoatum tunc fuisse constet: ut dies 31. haberet mensis septimus, omnino necesse est. Neque fieri potuit, ut die 26. mensis *septimi*, & similiter die 2. mensis *octavi*, ageretur dies Dominica; nisi tot dierum mensis *septimus* extitisset.

Alexander monachus Natalem Barnabæ in Julii Romani diem XI. & Asianorum *nonis* mensis diem XIX. Euthalius Diaconus excessum Pauli in Junii XXIX. & Syromacedonum Panemi sive mensis Asianorum *decimi* diem V. confert: quâ ratione *nonis* à XXIV. Maii, *decimus* à Junii XXV. die incepisset.

Sub Nerone martyrium subiisse Paulum, anno à Nativitate Domini LXIX. à Passione XXXVI. scribit Euthalius, annum vulgaris æræ Christianæ LXVII. eâ supputatione indicans. Sequentem enim anno LXVIII. qui intercalaris fuit, ante Junii diem 29. martyrio Pauli assignatum, vitam Neronem finisse certum est. Inter 25. verò Junii, à quo *decimus* mensem hoc anno cepisse notatum est, & Aprilis 25. à quo, in simili anno communi, mensis *octavus* ducebat initium, dies numerantur 61. in *octavum* & *nonum* mensem distribuendi. Si jam annum excessus Barnabæ, quo à 24. Maii *nonis* mensis inierit, communem fuisse supposuerimus: mensis *octavus*, ab Aprilis 25. in consimili anno incipiens, 29. fuisset dierum; & consequenter *nonus* 32. cujusmodi numeri, utcumque à mensibus Solaribus Astronomicis alieni non fuerint (ut in Parapegmate, quod Isagogæ suæ in Phenomena subjecit Geminus, videre licet) in Solaribus tamen politicis locum non habent. Et si enim antiqua Romanorum superstitio, à Numæ ducta temporibus, Februario dies 28. tribuens, non quinque jam sed septem dies inter menses suos Solares partiendos reliquit: maluit tamen Casar septem menses 31. dierum constituere, quàm 32. dierum numerum, qui in mensibus usu civili receptis

ceptis omni carebat exemplo, alicui eorū adscribere. Quod si annum, quo à Cypriis casus est Barnabas, intercalarem fuisse admiserimus (quam hypothelin ne admittamus, nulla nos cogit ratio) & à Maii 24. *nonus*, & ab Aprilis 24. *octavus* mensis inchoabitur: atque ita, & mensi *nono* 31. dierum constabit numerus, & *octavo* mensi 30. quot illum reverà habuisse, non 29. tantum, Aristobuli (apud Plutarchum) evincit autoritas, qui *παραδίδωται μὲν τοῦ Δεσίου* *Desii*, octavi Macedonum mensis, die *tricefimo*, Alexandrum Magnum decessisse tradidit.

Ex diebus nostris *quinque*, unus adhuc superest disponendus: quem & in postremo trimestri (ne brumalis quadrans anni aliàs attivo fieret productior) & in medio ejusdem mense, id est, *undecimo*, collocandum judicavimus. Si enim in postremum anni mensem dies 31. contulissemus; quarto quoque anno, die intercalari ad eum accedente, diebus constaret 32. quod in anno civili hactenus inauditum fuisse diximus. *Decimum* verò mensem 30. tantum fuisse dierum, ex historia captæ ab Alexandro Tyri deprehendimus. Cum enim mensis illius, quo urbem haud dubie capiendam Aristander aruipex prædixerat, extremus jam adesset dies; de eventu adhuc dubius Alexander (licet eodem urbs postea expugnata sit die) *ἐκέλευε μὲν πάλιν παραδίδωαι τὴν πόλιν, ἀλλὰ πάλιν ἐδίδοντος ἀεὶ τοῦ αὐτοῦ* non *trigesimū*, sed *vigesimū* *octavum* mensis illum diem numerari præcepit: ut in Vita ejus Plutarchus narrat. Archonte autem Athenis *Aviceto* (qui *Niceras* Dionysio Halicarnaseo, *Niceratus* Diodoro Siculo est, Olympiadis CXXI. anno 1.) mense *Hecatombaene*, occupa-

tam ab Alexandro fuisse Tyrum, in II. de gestis illius libro confirmat Arrianus. Erat is Cycli Metonici 6. in quo cum 20. Julii die Kalendas *Hecatombaonis*, & cum quinto consequenter Attici illius mensis die *Loi* mensis Macedonici *decimi* diem *trigesimum*, eundemque ultimum, concurrisse invenimus. Atque hisce ducti rationibus, *quinque* istos dies per totum annum ita dispartivimus: ut in priore semestri, binos quosque *ἑξακονταμέσους* unus exciperet 31. dierum mensis; in posteriore verò, 31. & 30. dierum menses alternatim dispositi cernerentur.

CAP. VI.

Anni totius Macedonici & Asiani dispositio atque methodus exponitur. Cycli Solaris & Lunaris, & Christiani Paschatis, in eo indagandi ratio. Veterum Parapegmatum ad eundem accommodatio.

Restat jam, ut anni Macedonici & Asiani methodum universam exponamus: quam sequentibus hisce Regulis licebit comprehendere.

I.

Dato anno Periodi Julianæ, vel æræ Christianæ, annum congruentem epochæ Macedonica invenire.

A dato anno Periodi Julianæ subductis 4377. ad datum verò annum æræ Christianæ additis 336, exurget annus epochæ Macedonicæ, in cujus

ius *quarti* mensis diem *nonum* Kalendæ Januariæ illius anni incurrunt; sequente 24 Septembris ejusdem anni die novum Macedonicum annum inchoaturo.

Exempli gratiâ. A dato anno Periodi Julianæ 4391. subductis 4377. relinquitur Macedonicæ epochæ annus 14. à mensis 4. die 9 Kalendis illius Januariis respondens, cum 24. sequentis Septembris die, 15. Epochæ Macedonicæ anno post inituro. Item, ad datum annum æræ Christianæ 672. additi 336. annum Macedonicæ epochæ 1008. exhibent; à mensis 4. die 9. Kalendis illius Januariis respondentem; à 24. Septembris sequentis anno Macedonico 1009. deinde inituro.

II.

Dato Macedonici anni mense & die, mensem & diem Iulianum illi respondentem deprehendere.

Macedonicæ epochæ anno dato per quaternarium diviso (millenariis, si placet, centenariis & vicenariis, compendii causâ, prætermisissis) si quid ultra integros numeros superfuerit, ordinarium; si nihil, intercalarem esse annum indicat, & ad finem 12. mensis diem ex quadrantibus confectum esse adjiciendum. Inspectâ igitur anni Macedonici & Asiani Ephemeride: menses & dies anni Juliani è regione positi ita sunt cum eis conferendi; ut in anno intercalari ex lineâ extimâ postremorum 7. mensium dies assumantur, non ex interiore, ut alias fieri par est.

Anno Periodi Julianæ 4391. Δαίσις τετρά

D 3

οθινογυγες,

ἡμερολογίου, five mensis Macedonici 8. die 28, Alexandrum M. vitam finisse ostendimus. Erat ille (juxta præcedentem Regulam) Macedonica epochæ annus 14. qui per 4. divisus, in Quoto ultra 3. integros numeros etiam $\frac{2}{3}$ exhibet. Quod cum anni ordinarii sit indicium; ex interiore lineâ 23 Maii diem, ut 28. diei mensis 8. Macedonici respondentem, assumendum esse pronuncio.

Jam si in anno æræ Christianæ 672. quætur, cui diei Juliano dies 2. mensis 8. Macedonici five Asiani respondeat: esse eum Macedonica epochæ annum 1008. (ex eadem præcedente Regulâ) intelligo. Is numerus (millenario, si libuerit, neglecto) per 4. divisus, ultra numerum integrum, partem nullam in Quoto relinquit. Quæ cum anni intercalaris certa nota sit: ex lineâ extimâ 25. diem Aprilis quæsito diei Macedonico vel Asiano respondere assero.

III.

Dato anno Macedonico, Cyclum Solarem, invenire.

Diviso per 28. Macedonica epochæ anno dato: si quid ultra integros numeros in Quoto reliquum fuerit, Cycli Solaris index erit; sin nihil superfuerit, 28. pro quæsiti anni Cyclo erit assumendus.

Ita in exemplis præcedentibus; annus epochæ Macedonicæ 14. per se indicat esse ipsum Cycli Solaris 14. annus verò 1008. per 28. divisus, in Quoto 36. exhibet, integrum numerum, sine fractione ullâ adjectâ. Fuit igitur Cycli Solaris 28. & ultimus.

IV.

Dato Cyclo Solari, literam diei Solis sive Dominicam, & per eam ferias hebdomadicas totius anni Macedonici sive Asiani, invenire.

Literam diei Dominicæ, sive primæ feriæ Hebdomadicæ, in Macedonicâ Ephemeride indicem, cuius Cycli Solaris anno congruentem, sequens monstrat Tabella: à literâ C. inchoata; quia, primo anno Macedonico à feriâ sextâ incipiente, tertius ejusdem dies, in Ephemeride literâ C. signatus, in feriam primam sive diem Solis incidit. Quartus verò quisq; Cycli annus, in Tabulâ hic notatus, Intercalaris esse intelligitur.

In anno Macedonicæ epochæ 1008. qui (per præcedentem Regulam) Cycli Solaris 28. inventus est, dies 2. mensis 8. Dominica Paschalis fuit. Anno Cycli 28. litera E. respondet: quæ eadem diem 2. mensis 8. in Ephemeride Macedonicâ & Asianâ apposita, feriam primam sive diem Dominicum eum esse indicat.

Polycarpum anno æræ Christianæ 169.

1.	C.
2.	B.
3.	A.
4.	G.
5.	E.
6.	D.
7.	C.
8.	B.
9.	G.
10.	F.
11.	E.
12.	D.
13.	B.
14.	A.
15.	G.
16.	F.
17.	D.
18.	C.
19.	B.
20.	A.
21.	F.
22.	E.
23.	D.
24.	C.
25.	A.
26.	G.
27.	F.
28.	E.

mensis Asianorum 7. die 2. in magno Sabbato; Pionium anno æræ ejusdem 251. mensis Asianorum 7. die 12. eodémque Sabbati, martyrium subiisse, in cap. III. declaravimus. Ad annum æræ Christianæ 169. additis (juxta primam Regulam) 336. exurgit Macedonica epochæ annus 505. qui per 28. (ex tertiæ Regulæ præscripto) in Quoto, ultra integrum numerum 18. etiam 1. exhibet; anni 1. Cycli Solaris, & cum eo literæ Dominicalis C. in Tabulâ conjunctæ, indicem. Inspectâ deinde anni Macedonici & Asiani Ephemeride, 7. mensis diei 2. literam B. appositam invenio: quæ cum in circulo hebdomadico locum à C. septimum obtineat, feriam *septimam* sive *Sabbati* diem esse illum significat.

Similiter, ad annum æræ Christianæ 251. additis 336. prodit Macedonica æræ annus 587. qui per 28. divisus, præter numerum integrum 20. etiam 7. in Quoto relinquit: quod indicio est, esse annum illum Cycli Solaris 27. cui litera Dominicalis F. respondeat. Inspectâ verò Ephemeride, mensis 7. dies 12. literâ E. signatus reperitur: quæ cum in serie hebdomadica ab F. feriz 1. indice, ordine sit 7. feriam quoque 7. sive Sabbaticam diem esse illum confirmat.

V.

Dato anno Macedonico sive Asiano, Cyclum Lunarem invenire.

Dividatur annus datus per 19. si præter integros Quoti numeros relictus fuerit aliquis alius, is Cycli Lunaris quæsitus erit numerus: si nullus, 19. erit. Ita annus ille Macedonica epochæ

cha 1008. per 19. divisus, præter integrum numerum 53. etiam 1. in Quoto exhibet. Ut igitur Cycli Solaris erat ille postremus, ita Cycli Lunarisprehenditur esse primus. Enneadecaëteridis, inquam, ab aræ Macedonicæ exordio numeratæ, *primus*; Alexandrinæ verò, ab aræ Diocletiani deductæ, *octavus*.

VI.

In dato anno Macedonico vel Asiano Paschalem Dominicam, & Montanistarum & Alexandrinorum, designare.

Montanistis, Solares rationes tantum spectantibus, septimi mensis (quem illi primum appellabant) vel 14. dies semper Paschalis erat, si is esset Dominicus, vel primus Dominicus dies qui eum sequebatur: quemadmodum in II. capite declaravimus. Qui verò propriè dictam Asiam incolebant Orthodoxi, Lunari quoque calculo adhibito, cum reliquis Orientalibus Paschales Alexandrinorum Terminos respiciebant: Lunas videlicet 14. quæ vel in Martii diem 21. (quo verum Equinoctium, ex Nicænorum Patrum sententiâ, fieri credebatur) incurrebant, vel eum proximè insequabantur. Eiusmodi, in annis ordinariis, mensis VI. & VII. dies illi erant, quos, simul cum hebdomadicis suis literis ex Ephemeride descriptis, unicuique Lunaris Cycli anno in subjectâ Tabulâ appolimus: nam in intercalaribus, dies notatum proximè sequens est semper assumendus.

Author

*Asiana Enneadecaï-
teridis Paschales
Termini.*

Cycl.	Me	ⁿ f. Dies.
1.	VII.	25.
2.	VII.	14.
3.	VII.	3.
4.	VII.	22.
5.	VII.	11.
6.	VI.	31.
7.	VII.	19.
8.	VII.	8.
9.	VI.	28.
10.	VII.	16.
11.	VII.	5.
12.	VII.	24.
13.	VII.	12.
14.	VII.	1.
15.	VII.	10.
16.	VII.	9.
17.	VI.	29.
18.	VII.	17.
19.	VII.	6.

Author Homiliæ Pascha-
lis, anno æræ Christianæ
672. Macedonicæ 1008.
habitæ, Lunam 14. in di-
em 26. septimi mensis
Asianorum tum incidisse;
& quod ea Dominica ef-
set, in proximam Domi-
nicam, sive mensis octavi
diem 2. Pascha fuisse di-
latum, significat. Annus
ille 1008. (ut ex præce-
dentibus patuit) Cycli So-
laris erat postremus, lite-
ram Dominicalem habens
E. *Lunaris* verò primus, ad
quem in præsentē Tabulâ,
mensis septimi diem 25.
literâ D. signatum vides,
Sed quia annus intercala-
ris hic erat, dies proximus
cum sua literâ, nempe
VII. 26. E. pro Lunâ 14.
sive Terminò Paschali, ex
Regulâ præscripto est as-
sumendus. Et quia E. an-
ni hujus litera Dominica-
lis est, & in Lunâ 14. sive
ipso Terminò Pascha ce-
lebrari sanctio Nicæna
vetat; in proximo E. pro-

ximo diei Dominici indice, quarendum Pascha
est, id est, in mensis 8. die 2. quem literâ item E.
notatum in Ephemeride videre licet.

Ut autem hoc anno, mensis 8. die 2. ita in tribus sequentibus, mensis 7. die 17. 9. & 29. Dominicam Paschalem celebrandam fuisse, author subjicit. Annus 1009. cum cycli *Solaris* primus sit, literam Dominicalem C. & cum *Lunaris* secundus, Terminum Paschalem habet VII. 14. G. ideoque in proximo C. sive mensis VII. die 17. Dominica Paschalis constituenda est. Annus 1010. Cycli *Solaris* 2. literam Dominicalem B. Lunaris 3. Terminum VII. 3. C. indeque in sequente B. hoc est, in mensis 7. die 9. Dominicam Paschalem habet. Annus 1011. Cycli *Solaris* 3. literam Dominicalem A. *Lunaris* 4. Terminum VII. 22. A. adscriptum habet. Quia igitur Dominica in Terminum incidit (quod concursus ille A. ostendit) in sequente A. id est, in mensis VII. die 29. Dominica Paschalis est hinc figenda.

Atque ita quadriennii hujus Paschata ab Orthodoxis, juxta Alexandrinum calculum sunt celebrata. Montanistæ verò, diem 14. mensis VII. literâ G. signatum, ut unicum suum Canonem respicientes, in sequentibus E. C. B. A. quæ quatuor horum annorum (ut vidimus) literæ erant Dominicales, hoc est, in 19. 17. & 15. 16. mensis die, Paschales suas Dominicas observabant.

Quandoquidem verò in cap. I. Galenum nos docentem audivimus, quâ ratione ortus & occasus siderum, & cum eis conjunctæ tempestatum in orbem recurrentium vices, in anno Solari Macedonum inveniri possent: præclaro hoc additamento Macedonicum nostrum Hemerologium locupletare visum est; collectis undique tanquam ex naufragio, quæ reperiri poterant, hujusmodi tabularum reliquiis, de quibus, in Aratum,
ita

ita scribebat olim Theon Alexandrinus. Οἱ μετὰ
 Μέτων ἀστρονόμοι καὶ πίνακας ἐν ταῖς πόλεσιν ἔθηκαν
 περὶ τῶν ἡλίου περιφορῶν τῶν ἐννακτιστὰν καὶ θεῶν. ὅπ
 καὶ ἕκαστον ἐν αὐτὸν τοῖςδε ἔσαι χειμῶν, καὶ τοῖςδε
 ἔαρ, καὶ τοῖςδε θέρος, καὶ τοῖςδε φθινόπωρον, καὶ τοῖς
 οἷς ἀνέμοι, καὶ πολλὰ πρὸς βιωφελῆς χρήαι τοῖς
 ἀνθρώποις. Post Metonem astronomi etiam ta-
 bellas in urbibus posuerunt de Solis in XIX. anno-
 rum periodo circuitibus: quod per unumquemq;
 annum ejusmodi futura esset hyems, & ejusmodi
 ver, & ejusmodi aestas, & ejusmodi autumnus, &
 ejusmodi venti, & ejus generis multa humana vi-
 ta usibus accommoda. Et quia Tabellæ istæ publi-
 cis affixæ locis, omnium oculis spectandæ pro-
 ponebantur, Parapegmatum inde nomen eis est
 impositum. Vitruvius, lib. IX. cap. 7. Siderum
 occasus & ortus, tempestatumque significatus, Eu-
 doxi, Eudemon, (Euctemon,) Callistus (Ca-
 lippus,) Melo (Meto,) Philippus, Hipparchus,
 Aratus, ceterique ex Astrologiâ Parapegmatum
 disciplinas invenerunt, et eas posteris explicatas
 reliquerunt. Quorum scientiæ sunt hominibus
 suspiciendæ; quod tantâ curâ fuerunt, ut etiam
 videantur divinâ mente tempestatum significatus
 post futuros antè pronunciare: quas ob res hæc
 eorum curis studiisque sunt concedenda. A Læ-
 tio quoque, ex Thrasylo, inter Democriti scripta
 Περὶ πηγμάτων recensetur: cujus, ut et aliorum illo-
 rum à Vitruvio commemoratorum (præter A-
 rata, quæ integra supersunt) etiam in nostrâ
 hæc Tabularum congerie fragmenta licebit re-
 cognoscere.

De eisdem, in Isagogæ suæ cap. XV. doctis-
 simus Geminus. Αἱ δὲ γενόμεναι περιφορῆς τῶν

ὁπτιμασῶν ἐν τοῖς παραπρήμασιν, ἢ ἀπὸ πυνῶν πα-
ραβλημάτων ὠεισμένων γίνοντο, ἢ δὲ τέχνη πνὶ μα-
θοδῶνται κατανασασμένον ἔχουσαι τὸ ἀποτελεσμα,
ἀλλ' οἱ ἐν τῷ ὥς ὁπτιαν νομομένε διὰ τ' κατ' ἡμέ-
ραν παρατηρήσεις τὸ σύμφωνον λαμβάνοντες, εἰς τὰ
παραπρήματα καταχώρησαν. *Predictiones autem si-*
gnificationum quæ in Parapegmatibus sive tabulis
affixis sunt, non sunt ex quibusdam certis præ-
ceptis, neque arte quâdam traduntur, ut habeant
necessarium effectum: sed qui ex eo quod plerum-
que sit, per quotidianam observationem, quod erat
consonum ceperunt, in Tabulis illud disposuerunt.
Οἱ γὰρ ἀπ' ἀρχῆς παρατηρήσαντες, καὶ συνταξάμενοι
τὰ παραπρήματα, ἐξετάσαντες τὰς τόπους τῷ ζῳδι-
ακῷ κύκλῳ, ἐν οἷς ὥς ὁπτιαν αἱ μεταβολαὶ τῷ αἵρεσι
γίνοντο, ἐπισκέψαντο καὶ τὰς χρόνους τέτοις πῶς τ'
ἄστρον ἀνατέλλει ἢ σύγκαταδύνει, καὶ ταῖς τέτων ὁπτι-
λαῖς καὶ δύσεσι σημείοις ἐχρήσαντο εἰς τ' περὶ γινώσκειν
τ' περὶ εἰρημένων. *Nam qui a principio observaverunt,*
& Parapegmata illa composuerunt, exploratis
locis Zodiaci circuli, in quibus ut plurimum muta-
tiones aëris fiunt; consideraverunt, quæ astra tem-
poribus illis orirentur aut simul occiderent, atque
horum ortibus & occasibus pro signis sunt usi ad
predictionem predictorum.

In XI. ejusdem operis capite Ἰνδίσματα quoque;
ea appellat. *Εν τοῖς Ἰνδίσμασιν, inquit, αἱ φαι-*
νόμεναι τ' ἄστρον ὁπτιλαὶ περιέχονται. αἱ μὲν γὰρ ἀλη-
θινὰ ἀδιώρηται εἰσι καὶ ἀπαρτήρηται, αἱ δὲ φαινόμε-
ναι καὶ περιέχονται καὶ παρατηρεῖν. In judiciis, ap-
parentes astrorum ortus predicuntur. *Nam veri*
ortus sunt invisibiles atque inobservabiles: ap-
parentes verò, & predicuntur & observantur.
Ubi notandum tamen, Veteres astronomos in
Para-

Parapegmatibus suis, quibus Plinius & ipse Geminus quoque usus est, Ortus quos appellant Cosmicos, utcunque ἀδιωρήτες, locum concessisse; non quidem ut notis temporum conspiciuis, sed ut ὀπσημασιῶν occultis indicibus: quippe qui siderum ortus & occasus, non cum Gemino simpliciter ut signa, sed etiam ut causas tempestatum & variarum aëris mutationum, in meteorologicis suis observationibus consideraverint, quanquam in suo Ptolemæus, non solum stellarum omnium ortus Cosmicos & occasus Acronychos, ut planè ἀδιωρήτες & ἀπαγεγρήτες, consultò prætermiserit; sed etiam ipsas Sagittæ, Pleiadum, Hædorum, Vindemiatoris, Delphini, ὀππλᾶς & κρύψεως Heliacas, διὰ τὸ δυσδιακρίτους & δυσκατανοήτους ἢ) πυντάσσιν τὰς τ' ὕψι σημειῶν αἰέτων ἰσχυάτας & πρώτας φαντασίαις.

Ptolemæi autem nomen præferentia, quatuor vidimus Parapegmata. *Primum*, hoc ipsum & illius proprium, huiusmodi prænotatum titulo. Κλαυδίου Πτολεμαίου φάσις ἀπανῶν αἰέτων, & συναγωγὴ ὀπσημασιῶν. ubi ὀπσημασίας ex Veterum tabulis, φάσις verò, suo temporì congruentes, ex proprio calculo exhibet; secundum diversitatem climatum, quæ, horarum maximè in unoquoque diei numero appposito, designat. Hujus exemplar Græcum integrum communicavit nobis D. Henricus Savilius: cujus partem tantum, eamque ipsam admodum mutilam & depravatam, Græco-Latina Dionysii Petavii continet editio; licet XXXVII. ante illum annis, Federicus Bonaventura Urbinas totum Latine à se versum in lucem emisserit.

Secundum, falso Ptolemæi nomine venditatum

tum Parapegma, vulgatus ille est de stellarum inerrantium significationibus libellus, qui ex Græco per Nicolaum Leonicum in Latinum translatus fuisse dicitur: cum vel ab ipso Nicolao, vel ab alio aliquo rerum harum imperitissimo, ex Ovidio & aliis Latinis authoribus, nullo iudicio, fuerit congestus. *Tertium*, & brevius & nullius planè momenti, anno 1345. Astrologicæ suæ Summæ inseruit Johannes Eschenden. *Quartum* subjectum habebatur *Isagogico Astrologia Ptolemæi*, ex *Arabico ab Abrahamo de Balnes converso*: quod non aliud est quàm *Gemini Isagoge in Phænomena*; cuius editionem ex codice, quem Viennæ à Johanne Sambuco Savilius noster nactus est, expressam, non solum cum Arabico isto Isagogico, sed etiam cum alio MS^o Græco & Vaticani exemplaris *Στοιχειώδης* (ab eodem præstantissimo viro acceptis) diligenter contulimus. quod ideò monendum duximus, ne quis erratum putaret, si quid à libro edito varians in nostrâ Ephemeride deprehenderet: in quâ, ex *Gemino* desumpta ea omnia intelligenda sunt, quæ *Plinii* & *Ptolemæi* & *Aëtii*, non habent nomen appositum.

CAP. VII.

Cælestium mensium disparilis mensura, in Parapegmatum descriptionibus à Metone, Eudoxo & Chaldeis adhibita. Ortuum & occasuum stellarum ipsarum, pro variâ temporum & locorum ratione, discrepantia: locorumque & temporum, quibus diversorum authorum Parapegmata sunt adaptata, designatio.

Cælestium mensium, ad Solis in signa Zodiaci ingressum conformatorum, quum Macedonicus noster annus à rege Philippo primum reciperetur, apud Græcos duo præcipua fuerunt genera: à *Metone & Euctemone* ante annos XCV. introductum unum, ab *Eudoxo* noviter excogitatum alterum. Hoc verò an illud ipsius Solis in cælo motui rectius responderet; considerandum sibi proposuit Calippus Cyzicenus; qui, ^a cum populari suo atque Eudoxi familiari Polemarcho Cyziceno primum, deinde cum Aristotele communicato consilio; in integrâ anni Periodo constituendâ *Eudoxi*, anno Tropico dies 365. & quadrantem assignantis, (detractâ diei parte 76. quam Meton & Euctemon insuper adjecerant) in anni verò Quadrantum partitione, *Metonis & Euctemonis* sententiam præferendam fuisse statuit. Cum enim Eudoxus unius tantum Sphæræ, idem cum Terrâ centrum habentis, circumvolutione Solem per totam Zodiaci longitudinem periodicum suum motum conficere &, quod cum eo con-

nexum

^a Vid. *Simplic.*
in *Aristot. l. 2.*
de Cælo, fol.
120. a. & 123.
init.

nexum est, borealem & australem illius semicirculum pari temporis spatio percurrere, statuisset: duas præterea alias homocentricas sphaeras necessario hinc adhibendas contendit Calippus, τὰ φαινόμενα εἰς πλείους ἀποδιδόναι, si quis apparentia salvare velit; ut in libro 12. Metaphysicorum habet Aristoteles. vel ut in Historiâ suâ Astronomicâ, ex ipso Calippo, refert Eudemus; ἡσὺ οἱ ματὰ τὸν τῶν τροπῶν καὶ τῶν ἰσημερινῶν χρόνοι τοσούτον διαφέρουσιν, ὅσον τῷ Εὐκλήμονι καὶ τῷ Μέτωνι ἐσθλαί, si inter æquinoctia & solstitia temporum tanta sit differentia, quanta Euctemoni & Metoni visa fuit.

Extat insignis hic Eudemi locus apud Simplicium, in lib. 2. de Cælo: sed hætenus minus animadvertimus, quod ut in Vitruvio *Eudæmonis & Melonis*, in Arabum versionibus *Ostimonis & Matheonis*, ita & hinc Ἀλμαίνος ac Μέμωνος nomen, pro *Euctemonis & Metonis*, scriptorum vitio irrepsit, quorum utrumque nos, non ex nudâ conjecturâ, sed ex clarissimi Savilii apographo (quod ex Jo: Vincentii Pinelli exemplari descriptum, si memoria non fallit, ille nobis indicavit) integritati suæ restitimus. Atque ut ex eo Calippum, Euctemonis observationibus simpliciter acquievise, & ad earum normam Eudoxi hypotheses emendasse, intelleximus: ita ex Geminio quoque in Parapegmate suo Calippum cælestes Euctemonis menses adhibuisse, atque ad eos ipsum Geminum tam Eudoxi quàm aliorum Astronomorum differentia Parapegmata reduxisse, animadvertimus. Hinc ad diem 15. id est, medium Scorpionis sui Geminus ex Euctemone annotat. Ὁρίων ἀρχεται καὶ μεσσην καὶ λήγοντι ὅτι χειμαρίζειν: per

Orionem in medio & fine mensis, tam Euctemoni quàm sui, futuras tempestates significari innuens. Ad Zygōnis i. Εὐκτῆμονι ἰσημερία μετοπνεῖν, & Καλίππῳ ἰσημερία μετοπνεῖν, ab Euctemonis simul & Calippi æquinoctio antumnali mense inchoato. ad Ægōnis item i. Εὐκτῆμονι τροπαὶ χειμεῖναι, & Καλίππῳ Ὕπαὶ χειμεῖναι, à brumali solstitio tùm Euctemonis, tùm Calippi principio mensis similiter deducto. Unde, cum ad 1um Crionis, Calippi ἰσημερία ἱαεῖν, & ad 1um. Carcinōnis, ejusdem Ὕπαὶ θεῖναι, appositæ ibidem cernantur: quin Euctemonis quoque & æquinoctium vernum & solstitium æstivum eodem sint referenda, nullum est dubium. A Metone verò & Euctemone observatum fuisse solstitium æstivum Athenis archonte Apseude, mensis Phamenoth secundum Ægyptios die 21. sub finem videlicet anni 4. Olympiadis LXXV. Junii nostri proleptici die 27. ex Ptolemæi libro 3. μεγάλῃς συντάξεως didicimus. Unde hujusmodi nascitur Kalendarum mensium cœlestium Metonis, Euctemonis & Calippi, in Gemini Parapegmate, ad Julianorum nostrorum mensium dies accommodatio.

Carcinon, dier. 31.	Jun. 27.	} di. 92.
Leonton, di. 31.	Juli. 28.	
Parthenon, di. 30.	Aug. 28.	

Zygon, di. 30.	Sept. 27.	} di. 89.
Scorpion, di. 30.	Oct. 27.	
Toxon, di. 29.	Nov. 26.	

<i>Ægon</i> , di. 29.	Dec. 25.
<i>Hydron</i> , di. 30.	Jan. 23. di. 89.
<i>Ichthyon</i> , di. 30.	Feb. 22.
<i>Crion</i> , di. 31.	Mart. 24.
<i>Tauron</i> , di. 32.	April. 24. di. 95.
<i>Didymon</i> , di. 32.	Mai. 26.

Euctemonem occasum matutinum Vergiliarum XLVIII. diei post æquinoctium autumnii tribuere, in naturalis suæ Historiæ lib. 18. cap. 25. scribit Plinius: Cæsareum utique æquinoctium, in 24 Septembris à Sosigene collocatum, intelligens. Est verò ille dies Novembris 10. Scorpionis Euctemonici & Calippici 15. ad quem, in Gemini Parapegmate, similiter annotatum invenimus; Εὐκτήμονι πλειάδες δύουσι. *Euctemoni Pleiades*, sive Vergilia, *occidunt*. Ortus verò & occasus siderum, quos in Atticâ fieri idem notavit Plinius, tempus à Gemino ex *Euctemone* assignatum uno plerumque die antecedunt, aliquando etiam & sequuntur. Aprilis enim 15. Hyades, & 25. Canis, *Euctemoni* apud Geminum occultantur: quæ apud Plinium die 16. & 26. *Attica* occidunt vesperi. Contrâ, Septembris 5. apud Plinium *Attica Arcturus matutinò exoritur*, & *Sagitta occidit manè*: quum die 6. *Euctemoni*, apud Geminum, ἀπὸ τῆς ἀρκτῆρος, καὶ ἐκ τῆς δύουσι ὄρεται. quod idem etiam in Ephemeride nostrâ, ad Octobris diem 2. & 3. Decembris 30, & 31. Aprilis 2. & 3. Julii 23. & 24. observare liceat. Quin & Julii die 5. Plinio, *Attica Orion totus exoritur*; ubi die 7. Εὐκτήμονι ὀρίων ὅλος ἀπὸ τῆς ἀρκτῆρος: quæ bidui differentia est, vel, si

MSS^a. Gemini exemplaria sequi libeat (ad diem 13. Carcinonis ortum istum referencia) etiam quatruidi.

Ad Endoxi verò Parapegma spectat ille Plinii locus, lib. 2. cap. 47. *Omnium quidem (si libeat observare minimos ambitus) redire easdem vices quadriennio exacto Endoxus putat; non ventorum modò, verùm & reliquarum tempestatum magnà ex parte. Et est principium lustri ejus semper intercalari anno Canicula ortu. non vero & ἀσπερίτω, sed apparente & Heliaco : à quo, cùm ab aliis, tum à Galeno (commentario 1. in lib. 1. Epidemiorum Hippocratis, & commentario 3. in ejusdem librum de Humoribus) Opora deducitur principium. de quâ (in commentariis ad lib. 1. Meteororum Aristotelis) Olympiodorus. Τὸ δῖες εἰς δύο διαίρεται· εἰς δῖες, ὅταν ἥλιός ᾖ ἐν Καρκίνῳ καὶ Παρθένῳ, καὶ εἰς ὀπίωρον, ἥνιστα δὲ ὁ ἥλιος ἐν Λέοντι· ὅταν ὁ Σείριος φαίνεται λοιπὸν, ὃν καὶ ὁ Ποιμήτης διὰ τὸ ὀπίωρον ὀπωρινὸν ἐκάλεσεν. Aestas in duo dividitur : in astatem propriè dictam, quando Sol est in Cancro & Virgine ; & in Oporam, quando Sol in Leone est : quando Sirius præterea apparet, quem & Poëta eam ob causam Oporinum appellavit. Homerum intelligit, qui in Iliad, i Sirium sive Caniculam ἀστὴρ ὀπωρινὸν nominat.*

A Solis igitur in Leonem ingressu, cœlestium suorum mensium exordium deduxit Eudoxus : in Alexandrinorum Mesoxi die 5. sive Julii nostri 29. principium Opora; & in Metonici Egonis die 4. qui nostri Decembris 28. est, ἑπὶ τὸ χεῖμα μεινὰς sive solstitium brumale collocans. quorum hoc Geminus, illud in Parapegmate suo nos edocuit Ptolemæus. Unde in intercalari illo anno,

no, à quo lustrum suum est exorsus, hujusmodi
orta est mensium dispositio.

<i>Leonton</i> , di. 30.	Juli. 29.	
<i>Parthenon</i> , di. 31.	Aug. 28.	¶ di. 92.
<i>Zygon</i> , di. 30.	Sept. 28.	¶
<i>Scorpion</i> , di. 31.	Octob. 28.	
<i>Toxon</i> , di. 30.	Nov. 28.	¶ di. 91.
<i>Egon</i> , di. 31.	Dec. 28.	¶
<i>Hydron</i> , di. 30.	Januar. 28.	
<i>Ichthyon</i> , di. 31.	Feb. 27.	¶ di. 92.
<i>Crion</i> , di. 30.	Mart. 29.	¶
<i>Tauron</i> , di. 31.	April. 28.	
<i>Didymon</i> , di. 30.	Mai. 29.	¶ di. 91.
<i>Carcinon</i> , di. 31. in	Jun. 28.	¶

anno intercalari; sed 30. tantum in ordinario.

Homocentrica utique Eudoxi illa hypothesi,
quæ in septentrionali & australi Zodiaci semi-
circulo æqualem Soli moram tribuebat, ut æsti-
vum etiam semestire & brumale eodem tempo-
ris spatio conficeretur postulabat: quo ad dies
integros reducto, in anno illo intercalari, quem
(ut lustrum sui primarium) in Parapegmate suo
Eudoxus proposuerat, menses dierum 31, & 30,
alternatim positi, in alterutro semestri 183. dies
aquabiliter exhibebant. Vnde, ut ex duodecim
mensibus *ἐναετὰς* 30 & 29 dierum, Lunaris annus
dierum 354. ita ex totidem mensibus eadem al-
ternatâ ratione 31 & 30 dierum constitutis, So-

laris annus 366 dierum enatus est: quot etiam naturali anno dies tribuisse *Ennium*, Censorinus author est. Quòd si anno 3. Olympiadis CIII. Octaëterida suam in Aegypto Eudoxus conscripserit (quod, ut concessum, in libro 2 de Emendat. Temporum, assumit Scaliger) in intercalari ejus anno contigisset etiam bissextus anni nostri Juliani Proleptici. Et circa illam sanè Olympiadem clariuisse Eudoxum, ex ipsius *Ἰωνουσία* confirmat Laërtius: ad tertium verò, vel illius vel præcedentis alicujus Olympiadis, quàm ad annum quempiam alium, principium lustris ejus & nos referre maluimus, quòd mense Februario 29 dierum eà ratione hìc admissò, *Crionis* Kalendæ in Martii 29 incurrerent; nempe in Metonici Crìonis diem 6, ad quem, in Geminì Parapemate, Eudoxi *Ἰωνουσία* cernitur appòsita.

Ex his quæ hætenus sunt dicta satis apparet, neque Metonis & Euctemonis, neque Eudoxi menses cœlestes, in novo suo anno Solari secutos fuisse Macedones: sed à quibus eos mutuati fuerint, non tam proclive est dicere. Ego certè quod huc faciat, aliud nihil afferre possum, quàm quod à Columellâ lib. XI. cap. 2. annotatum reperio: *Nono Kalendas Ianuarias. Brumale solstitium sicut Chaldaei observant, significat.* In anno autem Macedonico, ab Asianis item recepto, mensis quarti initium à *brumali solstitio* fuisse deductum, capite I. ex Galeno; & à *nono Kalendas Ianuarias*, sive XXIV. Decembris Juliani die, fuisse numeratum, capite II. ex Actis Timothei declaravimus. Vnde & in reliquis pariter anni partibus ordinandis Chaldaeos quoq; secuti illi fuisse videantur, quorum hìc operà rex Philippus fue-

rat usus; & inter eos præcipuè Aristoteles, quem, ut cœlestium observationum, *ab Ægyptiis & Babylonis à plurimis annis factarum*, non ignarum fuisse ex libro 2. de Cœlo intelligimus: ita Parapegmata eum latuisse non est credibile, quorum usum *ab Ægyptiis. & Chaldeis ad Græcos pervenisse*, in commentariis ad Aratum Theon Alexandrinus confirmat. *Ægyptiacum* quoque illud & *Chaldaicū* (eo nomine & ^b *Assyriā, & Baby-* ^b *Plin. l. 18. c. 25.* *loniā* comprehensa) inter alia Parapegmata, consuluisse se Plinius indicat: de eorum inter se discrepantiā, ita præfatus. *Addidere difficultatem & auctores diversis, in locis observando, mox etiam in iisdē diversa prodendo. Tres autē fuerunt scēla: Chaldaea, Ægyptia, Græca. His addidit quartam apud nos Casar Dictator, annos ad Solis cursum redigens; Sosigene perito ejus scientiæ adhibito. Nos verò in sequentem Ephemeridem, quæ ex Chaldaea & Græcā supererant, conjecimus; Ægyptiā & Casareā suum in locum sepositā, & ad Græcānicas præterea observationes, à Gemīno & Ptolemæo commemoratas, aliis nonnullis ex Plinio adjectis. quem longè quā illos pluribus generis hujus scriptoribus fuisse usum, tum ex authorum ex quibus liber 18. conflatus est Indice, clarum est; tum, ex capitis 31. ejusdem libri, verbis illis. Deinde consentiunt, quod est rarum, Philippus, Calippus, Dositheus, Parmeniscus, Conon, Criton, Democritus, Endoxus, Ion; III. Kalend. Octobr. Capellam matutino exoriri, & III. Kalendas Hædas.*

Quod ita inter se auctores dissenserint, qui diversis in locis observarunt, nihil est quod ququam miretur: quum in aliis atque aliis Terræ

climatibus alios atque alios eorundem siderum ortus & occasus necessariò fieri, Sphæra ratio demonstret. Τὸ γὰρ αὐτὸ παράπηγμα ἢ δύναται συμφωνεῖν ἐν τῇ Ρώμῃ, καὶ ἐν τῷ Πόντῳ, καὶ ἐν Ρόδῳ, καὶ ἐν Αλεξανδρείᾳ, ἀλλὰ ἀνάγκη διαφόρους τὰς παρατηρήσεις εἶναι ἐν διαφόροις οὐρανοῖς. *Unum enim Parapegma non potest congruere in urbe Româ, & in Ponto, & in Rhodô, & in urbe Alexandrinâ; sed necesse est, ut diversa sint observationes in diversis horizontibus*: quemadmodum, in capite τοῦ ὁσημασιῶν, confirmat Gemînus. Nam *Canicula*, exempli gratiâ, in *Rhodo* quidem (ut ait ille) post æstivum solstitium diebus *triginta* oritur, in aliis verò locis *quadraginta*, & *quinquaginta* in aliis. Licet enim ad 400. ferè stadia insensibilis fiat climatum varietas; in majori tamen distantiâ, παραπολαὶς καὶ παραδύσις, praortus & praoccusus notari, in præcedente capite idem præstantissimus scriptor docuerat. Cujus mente non rectè perspectâ, secundùm Mathematicos singulis gradibus mutari ad sensum Meridianos, & cuique gradui 400. respondere stadia, minùs consideratè in Manilianis suis pronunciavit Scaliger.

Sed cùm Parapegmatum scriptores ortibus & occasibus siderum inerrantium ut ἱσμεῖνοις ποισμαίοις, statis & immotis quibusdam signis, ad tempestates designandas usos fuisse, in capite ἰσο τοῦ ὁσημασιῶν, Gemînus notaverit; *iisdem in locis diversa prodita* ab eis fuisse, magis illi mirum videri potuisset, quàm Ptolemæo qui, ipsis stellis fixis motum proprium tribuens, tantùm ὅτι πᾶν χρόνον τὰς αὐτὰς φάσεις τὰς ὁμωνύμοις ἡμέραις Canonem suum potuisse reddere professus est. Hic enim, Hipparchi insistens vestigiis, *centum annis*

annis in consequentia signorum per unum gradum stellas provehi censuit : quem *septuaginta* annorum spatio ab illis confici, R. Iosua Iudzus (in tractatu Thalmudico, רו"ח dicto) Alzuphi Arabs, Nassir-eddinus Tusinus & Ulug-beigus Persa, multo rectius tradiderunt; ita ut annuus earum motus sit minut. $0'.51''.25'''.42''''$. qui item *אפוקדמון*, sive apogorum, Solis, Saturni, Iovis, Martis, Veneris & Mercurii, in Tabulis Persicis MSis. (à Georgio Chrysococcâ Græcè conversis) annuus motus esse statuitur. Quocunque vero motu Periodico stellarum inerrantium posito, illud consequitur; labentibus sæculis, iisdem in locis easdem siderum *φάσεις*, eisque respondentes tempestatum *ἀποσημασίας*, certâ quâdam ratione à prioribus diebus paulatim recedere. Unde & decem illorum Græcorum, è quibus sequens Ephemeris collecta est, Astronomorum tempora libuit hîc subicere : locis quoque ex Ptolemæo appositis, quibus illi Parapegmata sua adaptârunt.

Author

De Macedonum &

<i>Antiores:</i>	<i>Tem- pus:</i>	<i>Circa annū</i>	<i>Loca,</i>
	<i>Periodi- Julianæ.</i>	<i>Anticristi- anæ.</i>	
1 Meton & 2 Euctemon Athenienses.	4282	432	Athenæ, Cyclades, Ma- cedonia, & Thracia: à maximi diei quantitate horarum 14½ usque ad 15.
3 Democritus Abderitanus.	4284	430	Macedonia & Thra- cia: ubi maximus dies est horarum 15.
4 Eudoxus Cnidius.	4348	366	Asia, Sicilia & Italia: à maximi diei quanti- tate horarum 14½ us- que ad 15.
5 Philippus Medmæus.	4374	340	Peloponnesus, Locris & Phocis: ubi maxi- mus dies est horarum 14½.
6 Calippus Cyzicenus.	4384	330	Hellespontus: à ma- ximi diei quantitate horarum 14½ usque ad 15.
7 Conon Samius,	4444	270	Italia & Sicilia: à maximi diei quanti- tate horarum 14½ usq; ad 15.
8 Dositheus Coloniensis.	4514	200	Coloni, prope Athe- nas, ubi maximus dies est horarum 14½.
9 Hipparchus Bithynus,	4584	130	Bithynia: ubi maxi- mus dies est horarū 15.
			10 Metro-

10 Metrodo- 4634 80 Italia & Sicilia : à
dorus Sec- maximi diei quantitate
pius. horarū 14½ usq; ad 15.

Nobis verò, ad quos integra horum Parapegmata non pervenerunt, alia adhuc difficultas superest; quòd qui reliquias eorum nobis conservarunt, *Geminus* & *Ptolemæus*, ad diversos dies eorundem non locorum modò & temporum sed etiam hominum observationes retulerunt. Cujusmodi error, in variis annorum cœlestium formis ad unum aliquem annu anni modum transferendis, facillimè potuit obrepere. Vt enim *Metonis* & *Calippi* menses cœlestes *Geminus*; ita *Alexandrinorum* suorum menses civiles, reliquorum omnium *Parapegmatum* communem mensuram, *Ptolemæus* constituit.

Et sæpiùs quidem in eundem diem *Julianum* *Gemini* & *Ptolemæi* notationes coincidere animadvertimus. quod argumento est, ex malè à nobis constituto mensium cœlestium apud *Geminum* exordio (de *Alexandrinorū* enim apud *Ptolemæum* ad nostros applicatione nullum subest dubium) differentiam illam nequaquam provenisse. Ita, verbi gratià, apud utrumque Martii die 7. *Democriso* frigidi flant venti, *Ornithiæ* appellati, per dies novem. *Calippo*, Septembris 1. *Etefiæ* desinunt; & Martii 26. est *ὑετός* *ἡ νιψίτης*. *Eudoxo*, April. 25. Mai. 4. & Decemb. 9. est *ὑετός*. *Dofitheo*, Octob. 29. & *Euctemoni*, Novemb. 10. *Χερυδζα*. Non rarò tamen uniùs diei discrimen cernitur. Inde *Euctemoni*, Septembris die 15. apud *Ptolemæum*, 16 apud *Geminum*

minum, est Autumni principium: & apud illum Januarii 6. die, apud hunc 7. Media hyems. Eidem, apud Ptolemzum Martii 4 & 8, apud Geminum 5 & 7 flat frigidus Boreas. *Democriso*, juxta Ptolemaicas rationes, Decembris die 10 Tonitrus, fulgura, aqua, ventus; Januarii 4 Auster flat ut plurimum; Februarii 6, Zephyrus incipit flare, & 24 Varii sunt dies, qui Halcyonii appellantur; Junii 3 Aqua existit, & 22 Significare solet: quæ singula Gemini Canon in dies sequentes conjicit.

Aliquando hæc & bidui occurrit differentia. *Eusebioni* enim, apud Ptolemzum Martii die 13, apud Geminum 15 Ornithiæ flare incipiunt, & Milvus apparet. *Endoxo* juxta Ptolemzum Februarii die 3 Serenitas est, quandoque etiam flat Zephyrus; Martii 8. Milvus apparet; Julii 25 Auster flat; Septembris 4. Pluvia, tonitrus, ventus existit: quæ in Gemini tabulâ, Februarii die 5. Martii 10. Julii 27. & Septembris 6. consignata leguntur. Sed & ipsi nos, in Ephemeridis nostræ tractatione, priusquàm lineis ductis dierum numeros ab invicem discrevissemus, usu comperimus, in phasibus & *ἀπομνημονεύσεως* excerptendis, uno aliquoties & (ubi dies hisce vacuus intercurrerat) duobus aliquando diebus errorem à nobis fuisse admissum, adeò proclivis lapsus est in numerorum & notarum appositarum rectâ accommodatione: ad primorum scriptorum *ἀβελήας* posteriorum librariorum præsertim accedente negligentia. Quod prudenti Lectori æstimandum ex ipsius Ephemeridis inspectione relinquitur:

quimus : cui ne quid deesset, etiam ex Aëtii
Tetrabiblo (serm. III. cap. 164.) recentius Para-
pegma interfere libuit; qui circa annum Chri-
sti CCCL. Amidæ in Mesopotamiâ claruit, in
illo videlicet climate, cujus medius parallelus
diem maximum habet horarum $14\frac{1}{2}$.

EPHEMERIS

EPHEMERIS

Anni Macedonici & Asiani, cum Iuliano collati: addito etiam Stellarum inerrantium ortu & occasu, ac tempestatum prasagiis; ex velorum Astronomorum, quæ Asiam, Thraciam, Macedoniam & Græciam spectabant, Parapegmarum reliquiis.

IDIUS Macedonicus, dierum 30. *Sol in Librâ.*

1	A	Ναυρία.		Sepe. 24
2	B	δευτέρα ἡμέρα.	<i>Eudoxo</i> , significat. <i>Ptolem.</i> <i>Ætio</i> Æquinoctium autumnale : & est maxima aeris turbatio trib. dieb. antea.	25
3	C	τρίτη ἡμέρα.	<i>Euftemoni</i> , significat. <i>Democrito</i> , Pluvia & ventorum turbatio. <i>Ptol.</i>	26
4	D	τέταρτη ἡμέρα.	<i>Euftemoni</i> , <i>Philippo</i> , & <i>Cononi</i> , significat. <i>Ptol.</i> <i>Euftemoni</i> , Æquinoctiū autumnale, & significat. <i>Calippo</i> , Aries incipit occidere. Æquinoctium autumnale.	27
5	E	πεντή ἡμέρα.	<i>Hipparcho</i> , significat. <i>Ptol.</i> <i>Philippo</i> , <i>Calippo</i> , <i>Dositheo</i> , <i>Cononi</i> , & <i>Democrito</i> , Capella matutinò exoritur. <i>Plia.</i>	28
6	F	ἑκτη ἡμέρα.	<i>Eisdem</i> , Hædi exoriuntur. <i>Plin.</i> <i>Hipparcho</i> , Auster vel Zephyrus. <i>Eudoxo</i> & <i>Euftemoni</i> , significat. <i>Ptol.</i> <i>Euftemoni</i> , Hædi vespertinò oriuntur. Tempestas est.	29
7	G	ἑβδόμη ἡμέρα.	<i>Eudoxo</i> , Capra vesperti oritur.	30
8	A	ὀγδόη ἡμέρα.	<i>Calippo</i> , Tempestas est, & aeris intemperies. <i>Euftemoni</i> & <i>Philippo</i> , Pluvia. <i>Ptol.</i> <i>Euftemoni</i> , vespertinæ apparent Pleiades <i>Calippo</i> , Virgo cessit oriri.	1 Oët.
9	B	ἐννέα ἡμέρα.	<i>Attica</i> Coronæ exoritur mane. <i>Plin.</i> <i>Euftemoni</i> , Tempestas est. <i>Ptol.</i>	2
10	C	δέκατη.	<i>Asia</i> Heniochus occidit matutinò. <i>Plin.</i> <i>Euftemoni</i> , Corona oritur. Tempestas est.	3
11	D	πρώτη ὀπί δεκάτη.	<i>Eudoxo</i> , Pluvia & ventus inconstans. <i>Dositheo</i> , significat. <i>Ptol.</i> <i>Eudoxo</i> , Pleiades oriuntur.	4
12	E	δευτέρα ὀπί δεκάτη.	<i>Democrito</i> , Tempestas est. Sementis tempus. <i>Ptol.</i>	5

EPHEMERIS.

13	F	τρίτη ὁπὶ δὲ- χάτη.	<i>Eudoxo</i> , [Spica] manē oritur. <i>Actio</i> Corona manē oritur: & est vehemens æ- ris mutatio.	6
14	G	τετάρτη ὁπὶ δὲχάτη.	<i>Hipparcho</i> , Auster <i>Ptol.</i> <i>Actio</i> , Hædi vespere oriuntur.	7
15	A	πέμπτη ὁπὶ δὲχάτη.	<i>Eudoxo</i> , Scorpius vesperti incipit occidere: & tēpestas insuper oritur, & ventus fiat magnus.	8
16	B	ἕκτη ὁπὶ δὲχά- τη.	<i>Eudoxo</i> , significat. <i>Hipparcho</i> , Subsolanus, <i>Ptol.</i>	9
17	C	ἑβδόμη ὁπὶ δὲ- χάτη.		10
18	D	ὀγδόη ὁπὶ δὲ- χάτη.	<i>Dositheo</i> & <i>Eudoxo</i> , significat. <i>Ptol.</i>	11
19	E	ἐνάτη ὁπὶ δὲ- χάτη.		12
20	F	Εἰς.	<i>Dositheo</i> , Ventus inconstans. <i>Calippo</i> , significat. <i>Ptol.</i> <i>Eudoxo</i> , Scorpius vesperti occidit. Capra [manē] occidit. <i>Calippo</i> , Chelæ incipiunt oriri. Significat.	13
21	G	δὲχάτη φθίνον- τος.	<i>Eudoxo</i> , significatio. <i>Ptol.</i>	14
22	A	ἐνάτη φθίνον- τος.	<i>Eudoxo</i> , Boreæ & austri spirant.	15
23	B	ὀγδόη φθίνον- τος.	<i>Eudoxo</i> , Ventorum mutationes. Tonitrua. <i>Ptol.</i>	16
24	C	ἑβδόμη φθίνον- τος.	<i>Hipparcho</i> , Auster vel Boreas. <i>Ptol.</i> <i>Actio</i> , Hyades vespere oriuntur: & magna fit aëris turbatio.	17
25	D	ἕκτη φθίνοντος.	<i>Eudoxo</i> , Hyades vesperti oriuntur.	18
26	E	πέμπτη φθίνον τος.	<i>Dositheo</i> , significatio. <i>Ptol.</i>	19
27	F	τετάρτη φθίνον- τος.		20
28	G	τρίτη φθίνοντος.		21
29	A	δὲχάτη φθίνον- τος.	<i>Actio</i> , maxima aëris turbatio.	22
30	B	ἐνάτη φθίνον- τος, ἢ πριαχάς.	<i>Eudoxo</i> , significat. <i>Ptol.</i> <i>Actio</i> , oriente Sole Pleiades occidunt.	23

EPHEMERIS.

II. APELLÆUS, dierum 30. Sol in Scorpio.

1	C	Νεμυρία.	<i>Calippo</i> , Significat. <i>Eustemoni</i> & <i>Calippo</i> , Varius aer. In mari, tempestas magna. <i>Ptol.</i> <i>Calippo</i> , Tauri cauda occidit. Significat.	24
2	D	δευτέρα ἰσχυμένα.	<i>Eudoxo</i> , Boreas & auster spirant.	25
3	E	τρίτη ἰσχυμένα.	<i>Eustemoni</i> , Magna per mare tempestas.	26
4	F	τέταρτη ἰσχυμένα.		27
5	G	πέμπτη ἰσχυμένα.		28
6	A	ἑκτη ἰσχυμένα.	<i>Dositheo</i> , Tempestas est. <i>Democriso</i> , Frigus vel pruina. <i>Hipparcho</i> , Auster continuus. <i>Ptol.</i> <i>Dositheo</i> , Tempestas est.	29
7	B	ἑβδομή ἰσχυμένα.	<i>Eustemoni</i> & <i>Philippo</i> , Ventus magnus flat. <i>Ptol.</i> <i>Democriso</i> , Pleiades matutinò occidunt. Venti hyberni plerumque, & frigora & pruina. Solet audiri flatus. Folia abjicere maximè incipiunt arbores. <i>Calippo</i> , Scorpii frons oritur, cum ventis.	30
8	C	ὀγδοή ἰσχυμένα.	<i>Calippo</i> & <i>Eustemoni</i> , Venti vehementes. <i>Metrodoro</i> , Venti & tempestas. <i>Ptol.</i> <i>Eustemoni</i> , Arcturus vesperi occidit; magniq; spirant vñti.	31
9	D	ἐννέτη ἰσχυμένα.	<i>Cononi</i> & <i>Eudoxo</i> , Intemperies ventorum. <i>Ptol.</i> Nov	1
10	E	δέκατη.	<i>Calippo</i> , Intemperies aeris. <i>Hipparcho</i> , Auster vel Boreas frigidi. <i>Ptol.</i>	2
11	F	ἑνδεκάτη ἐπὶ δεκάτη.	<i>Eudoxo</i> , Boreas, vel auster. <i>Metrodoro</i> , Intemperies aeris. <i>Eustemoni</i> , & <i>Philippo</i> , & <i>Hipparcho</i> , Pluvia. <i>Ptol.</i> <i>Eudoxo</i> , Arcturus acronychus [manè] occidit; & significat, & ventus spirat.	3
12	G	δευτέρα ἐπὶ δεκάτη.	<i>Calippo</i> , Pluvia. <i>Eustemoni</i> , Significat. <i>Ptol.</i> <i>Calippo</i> , Tauri caput [manè] occidit. Pluvia.	4
13	A	τρίτη ἐπὶ δεκάτη.	<i>Eustemoni</i> , Lyra manè oritur: & tempestas est, cum pluvia.	5
14	B	τέταρτη ἐπὶ δεκάτη.	<i>Dositheo</i> , Tempestas. <i>Ptol.</i> <i>Aëtio</i> , Pleiades manè occidunt, & incipit aer sedari.	6
15	C	πέμπτη ἐπὶ δεκάτη.	<i>Hipparcho</i> , Argelles (scu Corus) frigidus. <i>Ptol.</i> <i>Eudoxo</i> , Orion vesperi incipit oriri.	7
16	D	ἑκτη ἐπὶ δεκάτη.	<i>Democriso</i> , Lyra oritur unà cum Sole ascendente: & aer fit tempestuosus plerumque.	8

EPHEMERIS.

16	D	ἄκτῃ ὅτῃ δὲ ἀ- τῇ.	<i>Democrito</i> , Lyra oritur unà cum Sole ascenden- te; & aer fit tempestuosus plerumque.	8
17	E	ἑξ ὅσων ὅτῃ δὲ ῥῆτῇ.	<i>Metrodoro</i> , Tempestas est, & procella. <i>Euflemoni</i> , Pluviae & tempestas. <i>Ptol.</i> <i>Eudoxo</i> , Pluvia est.	9
18	F	ὅσων ὅτῃ δὲ ῥῆτῇ.	<i>Philippo</i> & <i>Euflemoni</i> , Tempestas & procella. <i>Hipparcho</i> , Boreas vel auster frigidus, & plu- via. <i>Ptol.</i> <i>Euflemoni</i> , Pleiades occidunt, & significant. Et Orion incipit cum medianti mensi tum desinenti tempestatem excitare.	10
19	G	ἡν ὁ ἀτῇ ὅτῃ δὲ ῥῆτῇ.	<i>Hipparcho</i> , Hyemis initium. <i>Metrodoro</i> , & <i>Ca- lippo</i> , & <i>Cononi</i> , Significatio. <i>Ptol.</i> <i>Calippo</i> , Splendida in Scorpio stella oritur, significat: & Pleiades occidunt apparenter. <i>Aëtio</i> Lyra manè oritur.	11
20	A	ἑξ ὅσων.	<i>Euflemoni</i> & <i>Dositheo</i> , Tempesta est. <i>Ptol.</i>	12
21	B	ἡν ὁ ἀτῇ ὅτῃ δὲ ῥῆτῇ.	<i>Eudoxo</i> , Scorpius incipit oriri manè.	13
22	C	ἡν ὁ ἀτῇ ὅτῃ δὲ ῥῆτῇ.	<i>Eudoxo</i> , Hyemis principium; & Significat. <i>De- mocrito</i> , Tempestas, tum in terrā tum in ma- ri. <i>Ptol.</i> <i>Eudoxo</i> , Pleiades manè occidunt; & Orion incipit occidere, & tempestas est.	14
23	D	ὅσων ὅτῃ δὲ ῥῆτῇ.		15
24	E	ἑξ ὅσων ὅτῃ δὲ ῥῆτῇ.	<i>Eudoxo</i> , Lyra manè oritur.	16
25	F	ἄκτῃ ὅτῃ δὲ ῥῆτῇ.		17
26	G	ἡν ὁ ἀτῇ ὅτῃ δὲ ῥῆτῇ.		18
27	A	ἡν ὁ ἀτῇ ὅτῃ δὲ ῥῆτῇ.	<i>Eudoxo</i> . Hyernus cœli status. <i>Ptol.</i>	19
28	B	ἡν ὁ ἀτῇ ὅτῃ δὲ ῥῆτῇ.	<i>Eudoxo</i> , Boreas frigidus. <i>Ptol.</i>	20
29	C	ἡν ὁ ἀτῇ ὅτῃ δὲ ῥῆτῇ.	<i>Euflemoni</i> & <i>Dositheo</i> , Tempestas & pluvia. <i>Ptol.</i> <i>Aëtio</i> , Hyades manè occidunt.	21
30	D	ἡν ὁ ἀτῇ ὅτῃ δὲ ῥῆτῇ.	<i>Eudoxo</i> , Tempestas vehemens. <i>Ptol.</i> <i>Euflemoni</i> , Hyades occidunt, atque insuper plu- it. <i>Aëtio</i> , Turbatio fit circa aërem.	22

EPHEMERIS.

III. AVDYNÆUS, dierum 31. Sol in Sagittario.

1	E	Νεμυρία.	Hipparcho, Auster frequens. Eudoxo & Cononi, Hybernus aer. Calippo, Pluvia. Ptol. Calippo, Tauri cornua occidunt; & pluvia.	23
2	F	δεύτερα ἰσημέρια.	Eudoxo, Hyades occidunt; & magna est tempestas.	24
3	G	τρίτη ἰσημέρια.		25
4	A	τετάρτη ἰσημέρια.		26
5	B	πέμπτη ἰσημέρια.	Eudoxo, Intemperies aeris. Dositheo, Significatio. Democrito, Caelum turbidum & mare usplurimum. Ptol. Aëtio, Orion oritur; & Corona occidit.	27
6	C	ἕκτη ἰσημέρια.		28
7	D	ἑβδόμη ἰσημέρια.		29
8	E	ὀγδόη ἰσημέρια.	Cononi, Tempestas est. Ptol.	30
9	F	ἐνάτη ἰσημέρια.	Euflemoni, & Eudoxo, & Calippo, Tempestas. Dec. Ptol. Aëtio Canis manè occidit.	1
10	G	δέκατη.	Metrodoro, Hybernus status. Euflemoni, & Philoni (f. Philippo) & Calippo, Ventorum intemperies. Ptol. Euflemoni, Canis occidit; & fit tempestas. Calippo, Sagittarius incipit oriri, & Orion occidere apparenter. Tempestas est.	2
11	A	πρώτη ὅτι δεκάτη.	Cononi, Tempestas est. Ptol. Eudoxo, Orion manè occidit.	3
12	B	δεύτερα ὅτι δεκάτη.	Euflemoni & Eudoxo, Tempestas. Ptol.	4
13	C	τρίτη ὅτι δεκάτη.	Dositheo & Democrito, Tempestas. Ptol. Euflemoni, Scorpii aculeus oritur.	5
14	D	τετάρτη ὅτι δεκάτη.	Eudoxo & Dositheo, Hybernus aer. Ptol.	6
15	E	πέμπτη ὅτι δεκάτη.	Hipparcho, Boreas assiduus. Eudoxo, Pluvia. Ptol. Eudoxo, Canis manè occidit; tempestas est.	7
16	F	ἕκτη ὅτι δεκάτη.	Euflemoni, & Eudoxo, & Calippo, Hybernus aer & pluvia. Ptol.	8
17	G	ἑβδόμη ὅτι δεκάτη.	Euflemoni, & Eudoxo, & Calippo, Hybernus aer & pluvia. Ptol. Eudoxo, Pluvia.	9

EPHEMERIS.

18	A	ἡγρόν δὴ δει- χάτη.	<i>Metrodoro, & Euflemoni, & Calippo</i> , Hybernus status. <i>Democrito</i> , Tonitrus, fulgura, aqua, venti. <i>Ptol. Euflemoni</i> , Aquila oritur; stat Auster. <i>Aëtio</i> , Hædi manè occidunt.	10
19	B	ἐνδάν δὴ δει- χάτη.	<i>Calippo</i> , Auster; & significatio. <i>Eudoxo</i> , Hy- bernus aër. <i>Ptol. Democrito</i> , Aquila oritur simul cum Sole; & significare solet tonitru & fulgur, cum aquâ, aut vento, aut urroque ut plurimum. <i>Eudoxo</i> , Canis vesperi oritur. <i>Calippo</i> , Gemini transeunt occidentes: fit pluvia. <i>Aëtio</i> , Capra manè occidit	11
20	C	Εἰργς.	<i>Aëtio</i> , perturbatio aëris fit.	12
21	D	ἐνδάν δὴ δει- χάτη.	<i>Hipparcho</i> , Auster multus vel Boreas. <i>Ptol.</i>	13
22	E	δειχάτη φθίνον- τος.	<i>Eudoxo</i> , Tempestas est. <i>Ptol. Euflemoni</i> , [Ca- pra] occidit.	14
23	F	ἐνδάν φθίνον- τος.		15
24	G	ἡγρόν φθίνον- τος.	<i>Eudoxo</i> , Scorpius manè oritur; & est tempe- stas.	16
25	A	ἡγρόν φθίνον- τος.		17
26	B	ἐκάν φθίνοντος.	<i>Hipparcho</i> , Auster. <i>Ptol. Eudoxo</i> , Capra manè occidit.	18
27	C	πρώτη φθίνον- τος.	<i>Eudoxo & Dositheo</i> , Africus vel Auster. <i>Ptol.</i>	19
28	D	πρώτη φθίνον- τος.	<i>Eudoxo</i> , Hybernus aër. <i>Ptol.</i>	20
29	B	πρώτη φθίνοντος.	<i>Eudoxo</i> , Aquila manè oritur.	21
30	F	πρώτη φθίνον- τος.		22
31	G	πρώτη φθίνον- τος.	<i>Aëtio</i> , Solstitium hybernium.	23

EPHEMERIS.

IV. PERITIUS, dierum 30. Sol in Capricorno.

1	A	Νηυνία.	Hipparcho & Metoni, Significat. Ptol. Chalda- is, Brumale solstitium est. Columel.	24
2	B	δευτέρα ἰσα- μένη.	Cononi, & Metoni, & Calippo, Tempestas. Me- trodoro, Significationis intemperies. Ptol. Euflemoni, Solstitium brumale. Significat Calippo, Sagittarius desinit oriri. Solstitium brumale. Tempestas est.	25
3		τρίτη ἰσαμένη.	Eudoxo, & Metrodoro, Hyemalis aer. Hipparcho, Tempestas vespertina. Ptol. Euflemoni, Del- phinus oritur. Tempestas est.	26
4	D	τέταρτη ἰσα- μένη.	Eudoxo, Significat. Democrito, Tempestas. Ptol.	27
5	E	πέμπτη ἰσαμένη.	Eudoxo, Solstitium brumale. Tempestas est.	28
6	F	ἑκτὴ ἰσαμένη.	Euflemoni, & Philippo, & Democrito, Signifi- cat. Ptol.	29
7	G	ἑβδόμη ἰσαμέ- νη.	Euflemoni, Significat. Ptol. Attica & finitimis regionibus Aquila vesperi occidit. Plin.	30
8	A	οὐδὴ ἰσαμένη.	Euflemoni, Aquila vesperi occidit: fitque tem- pestas.	31
9	B	ἐννέα ἰσαμένη.	Ianuar.	1
10	C	Διὰ τῆς.	Dositheo, Significat. Ptol. Eudoxo, Corona ve- speri occidit.	2
11	D	πρώτη ὅτι δεκάτη.		3
12	E	δευτέρα ὅτι δεκάτη.	Democrito, Auster fiat ut plurimum. Ptol. Aëtio, Delphinus oritur.	4
13	F	τρίτη ὅτι δε- κάτη.	Democrito, Auster fiat ut plurimum. Aëtio, Aquila vesperi occidit.	5
14	G	τέταρτη ὅτι δεκάτη.	Euflemoni & Philippo, Media hyems Ptol.	6
15	A	πέμπτη ὅτι δεκάτη.	Hipparcho & Eudoxo, Tempestas est. Ptol. Euflemoni, Media hyems. Auster multus fiat hybernus per mare. Aëtio, turbatio vehemens.	7
16	B	ἑκτὴ ὅτι δεκά- τη.	Metrodoro, & Euflemoni, & Philippo, & Calip- po, Auster. Ptol. Calippo, Capricornus incipit oriri. Fiat auster.	8
17	C	ἑβδόμη ὅτι δε- κάτη.	Eudoxo, auster vehemens, & pluvia. Ptol. Eu- flemoni, Auster hybernus per mare.	9

EPHEMERIS.

18	D	ἡδὸν ὅτι δεινὰ.		10
19	E	ἐνδὲν ὅτι δεινὰ.	Eudoxo & Desabeo, Auster cum tempestate. Hipparcho, Ventorum inemperies. Ptol. [Eustemoni] vesperi occidit Perseus, & spirat auster.	11
20	F	Εἰς.		12
21	G	δεινὰ θίνοντες.		13
22	A	ἐνδὲν θίνοντες.	Hipparcho, Auster vel Boreas, Tempestas est. Ptol.	14
23	B	ἡδὸν θίνοντες.		15
24	C	ἡδὸν θίνοντες.	Hipparcho, Subolanus spirat. Ptol.	16
25	D	ἐκτὲν θίνοντες.		17
26	E	τέταρτη θίνοντες.	Eustemoni & Philippo, Tempestas. Metrodoro, Inconstantia aëris. Ptol.	18
27	F	τέταρτη θίνοντες.	Eustemoni, Tempestas. Ptol.	19
28	G	τεῖτη θίνοντες.	Calippo, Tempestas, pluvia. Hipparcho, Boreas stat. Eustemoni & Democrito, pluit. Ptol. Eustemoni, Delphinus vespertinus occidit. Calippo, Cancer occidit. Tempestas est.	20
29	A	φευτέρα θίνοντες.	Eudoxo, Hyems media. Ptol.	21
30	B	πρώτη θίνοντες.	Aëtio, Motus aër.	22

EPHEMERIS.

V. DYSTRUS, dierum 30. Sol in Aquario.

1	C	Ναυινία.	Hipparcho, Significatio. Ptol.	23
2	D	δευτέρα ἰσαμέ- νη.	Calippo & Euclemoni, pluit. Democrito, Media hyems. Ptol. Calippo, Leo incipit occidere. Democrito, Tem- pestas.	24
3	E	τρίτη ἰσαμένη.	Hipparcho, Subsolanus flar. Ptol. Aëtio, Lucida stella in Leone occidit.	25
4	F	τέταρτη ἰσα- μένη.	Metrodoro, Pluvia. Dositheo, Tempestas. Ptol. Eudoxo, Delphinus vesperi occidit.	26
5	G	πέμπτη ἰσαμένη.		27
6	A	ἑκτη ἰσαμένη.	Aëtio, Delphin vesperi occidit.	28
7	B	ἑβδόμη ἰσαμέ- νη.	Hipparcho, Auster vel Cauri. Ptol. Aëtio, Lyra vesperi occidit.	29
8	C	ὀγδόη ἰσαμένη.		30
9	D	ἐνάτη ἰσαμένη.	Eudoxo, Pluvia. Ptol.	31
10	E	δεκάτη.		Feb. 1.
11	F	πρώτη ὅτι δε- κάτη.	Eudoxo, Lyra vesperi occidit: existit pluvia.	2
12	G	δευτέρα ὅτι δε- κάτη.	Eudoxo, Serenitas: quandoque verò flar & Ze- phyrus. Ptol.	3
13	A	τρίτη ὅτι δεκάτη.		4
14	B	τέταρτη ὅτι δε- κάτη.	Eudoxo, Serenitas: quandoque etiam flar Ze- phyrus.	5
15	C	πέμπτη ὅτι δε- κάτη.	Democrito, Zephyrus incipit flare. Ptol. Aëtio, Zephyrus spirat.	6
16	D	ἑκτη ὅτι δεκά- τη.	Eudoxo, Veris principium. Zephyrus incipit flare: & interdum tempestas est. Ptol. Democrito, Zephyrus incipit flare: & manet per dies 43. à Tropis.	7
17	E	ἑβδόμη ὅτι δε- κάτη.	Eudoxo, Pluvia. Hipparcho, & Calippo, & Me- trodoro, Zephyrus flare incipit. Ptol. Euclemoni, Zephyrus flar. Calippo, Aquarius medius oritur: flar Zephyrus.	8
18	F	ὀγδόη ὅτι δε- κάτη.	Metrodoro, Veris initium: & Zephyrus flare in- cipit. Ptol.	9
19	G	ἐνάτη ὅτι δεκάτη.		10

EPHEMERIS.

10	A	Εἰργς.	<i>Eudoxo</i> , Zephyri flant. <i>Hipparcho</i> , Veris principium. <i>Calippo</i> & <i>Metrodoro</i> , Tempestas. <i>Ptol.</i>	11
11	B	Δυσία φθίνον- τος.	<i>Hipparcho</i> , Boreas vel Subsolanus flat. <i>Ptol.</i>	12
12	C	Εὐνία φθίνον- τος.		13
13	D	Θύσον φθίνον- τος.		14
14	E	Σιδεῖαν φθίνον- τος.	<i>Hipparcho</i> , Auster flat. <i>Eustemoni</i> , & <i>Philippo</i> , & <i>Dositheo</i> , Tempestas. <i>Ptol.</i>	15
15	F	Ἑκτι φθίνοντος.	<i>Eustemoni</i> , [Sagitta] vesperi occidit : & magna est tempestas.	16
16	G	Ῥέμπην φθίνον- τος.		17
17	A	Ῥεῖαν φθίνον- τος.		18
18	B	Ῥεῖαν φθίνοντος.	<i>Hipparcho</i> , Boreas frigidus flat. <i>Ptol.</i>	19
19	C	Ῥεῖαν φθίνον- τος.		20
30	D	Ῥεῖαν φθίνον- τος, ἢ Ῥεῖαν αυγας.		21

EPHEMERIS.

VI. XANTHICUS, dierum 31. Sol in Piscibus.

1	E	Νηυνία.	Hipparcho & Euflemoni, Ornithiæ incipiunt flare, frigidi: & tempus est ut Hirundo appareat. Ptol. Aëtio, Malus navis vesperi occidit; & est turbatio aëris magna.	22
2	F	δευτέρα ἰσαμένα.	Philippo & Calippo, Hirundo apparet; & ventus aëris est status. Cononi, Boreæ incipiunt flare, frigidi. Eudoxo, Pluvia cum Chelidoniis: & per quatuor dies spirant Boreæ, Ornithiæ vocati. Ptol. Hirundinem apparere tempus est: & spirant Ornithiæ. Calippo, Leo occidit, & Hirundo apparet. Significat.	23
3	G	τρίτη ἰσαμένα.	Hipparcho, Boreæ frigidi Metrodoro, Hirundo apparet, & significat. Democrito, Varii dies, qui Halcyonii appellantur. Ptol.	24
4	A	τετάρτη ἰσαμένα.	Dofitheo, Tempeitas. Ptol. Democrito, Varii sunt dies, qui Halcyonii appellantur. Eudoxo, Arcturus vesperi oritur, & existit pluvia, [& Hirundo apparet:] & per sequentes dies 30. Boreæ spirant, & maxime illi, qui Proornithiæ vocantur. Aëtio, Arcturus vesperi oritur.	25
5	B	πεντή ἰσαμένα.	Aëtio, Hirundines volant, & apparent.	26
6	C	ἑξή ἰσαμένα.		27
7	D	ἑβδόμη ἰσαμένα.	* In anno intercalari.	28
8	E	ὀγδοή ἰσαμένα.	Hipparcho, Boreas vel Austro frigidus fiat. Mar. Ptol.	* 29 1
9	F	ἐνάτη ἰσαμένα.	Hipparcho, Boreas frigidus fiat. Ptol.	2 Mar. 1
10	G	δέκατη.		3 2
11	A	πρώτη ὅτι δεκάτη.	Euflemoni, Boreas frigidus fiat. Ptol.	4 3
12	B	δευτέρα ὅτι δεκάτη.	Euflemoni, Arcturus vesperi oritur, & Vin- demiator fit apparens: fiat frigidus Boreas.	5 4
13	C	τρίτη ὅτι δεκάτη.		6 5
14	D	τετάρτη ὅτι δεκάτη.	Democrito, venti frigidi: Ornithiæ per dies novem. (Ptol.) Democrito, frigidi flant venti, qui Ornithiæ vocantur, per dies maxime novem. Euflemoni, Equus mane occidit: & frigidus fiat Boreas.	7 6
15	E	πεντή ὅτι δεκάτη.	Aquilonius Piscis exoritur. Plin. Eudoxo, Hirundo & milvus apparet: & significat. Metrodoro, & Euflemoni, & Philippo. Boreas frigidus fiat. Hipparcho, Veris initium. Ptol.	8 7

EPHEMERIS.

16	F	ἐκτὴν ὁμὴν δὲ καὶ τῆς	In Atticā Milvus apparere observatur. <i>Plin.</i> <i>Metrodoro</i> , & <i>Euclemoni</i> , Boreas flat. <i>Dositheo</i> , Milvus apparere incipit. <i>Hipparcho</i> , Auster multus. <i>Ptol.</i>	9	8
17	G	ἐβδόμην ὁμὴν δὲ καὶ τῆς	<i>Calippo</i> , Boreas frigidus flat. <i>Ptol.</i> <i>Eudoxo</i> , Tempestas existit; & Milvus apparet. <i>Ca-</i> <i>lippo</i> , Australis Piscis exoritur; definit Bo- reas.	10	9
18	A	ἑβδόμην ὁμὴν δὲ καὶ τῆς		11	10
19	B	ὁγδοάτην ὁμὴν δὲ καὶ τῆς	<i>Calippo</i> , Boreas moderatus flat. <i>Ptol.</i>	12	11
20	C	ἐννέα.	<i>Euclemoni</i> , & <i>Philippo</i> , Ornithiæ incipiunt flare, & tempus est ut Milvus appareat. <i>Ptol.</i>	13	12
21	D	ἐννέα καὶ τῆς ποστέρας.	<i>Euclemoni</i> , Boreas spirat. <i>Dositheo</i> , Ornithiæ spirare incipiunt. <i>Hipparcho</i> , Boreas vel Caurus. <i>Ptol.</i> <i>Eudoxo</i> , Corona vesperi o- ratur; Ornithiæ spirare incipiunt.	14	13
22	E	δέκατην καὶ τῆς ποστέρας.	<i>Euclemoni</i> , Boreas frigidus flat. <i>Ptol.</i> <i>Euclemoni</i> , Milvus apparet; Ornithiæ spi- rant usque ad æquinoctium.	15	14
23	F	ἐννέα καὶ τῆς ποστέρας.		16	15
24	G	ἑκατὴν καὶ τῆς ποστέρας.	<i>Calippo</i> , Boreas flat, & Milvus apparet. <i>Ptol.</i>	17	16
25	A	ἑκατὴν καὶ τῆς ποστέρας.	<i>Democrito</i> , Tempestas, ventus frigidus. <i>Ptol.</i>	18	17
26	B	ἑκατὴν καὶ τῆς ποστέρας.	<i>Hipparcho</i> , Boreas flat. <i>Ptol.</i> <i>Aëtio</i> , Equus manè oritur.	19	18
27	C	ἑκατὴν καὶ τῆς ποστέρας.		20	19
28	D	ἑκατὴν καὶ τῆς ποστέρας.	<i>Eudoxo</i> , Milvus apparet; & Boreas flat. <i>Ptol.</i>	21	20
29	E	ἑκατὴν καὶ τῆς ποστέρας.	<i>Euclemoni</i> , Scorpii primæ stellæ occidunt; flat frigidus Boreas.	22	21
30	F	ἑκατὴν καὶ τῆς ποστέρας.	<i>Hipparcho</i> , Pluvia <i>Ptol.</i> <i>Calippo</i> , Piscium Borealis oriri definit: Milvus apparet, Boreas flat. <i>Aëtio</i> , Æquinoctium ver- num est, & maxima aëris turbatio.	23	22
31	G	ἑκατὴν καὶ τῆς ποστέρας.	<i>Philippo</i> , & <i>Calippo</i> , & <i>Euclemoni</i> , Pluvia vel lenis imber. <i>Hipparcho</i> , Significatio. <i>Ptol.</i> <i>Calippo</i> , Vinculum Piscium ori- tur: sic Æquinoctium vernum, & pluvia minutula; magna sit tempestas, significat.	24	23

EPHEMERIS.

VII. ARTEMISIUS, dierum 31. Sol in Ariete.

1	A	Ναυηνία.	Cononi & Metoni, Aequinoctium. Eudoxo, Boreas flat. Ptol.	25	24
2	B	δευτέρα ἡμέρα.	Calippo, Pluvia vel nix. Ptol. Calippo, Arics incipit oriri : existit pluvia aut nix.	26	25
3	C	τρίτη ἡμέρα.	Metoni, & Calippo, & Eudoxo. Pluvia. Euclemoni & Democrito, Significat. Ptol.	27	26
4	D	τέταρτη ἡμέρα.	Dositheo & Metoni. Pluvia. Ptol.	28	27
5	E	πέμπτη ἡμέρα.	Eudoxo, Aequinoctium : fit pluvia.	29	28
6	F	ἕκτη ἡμέρα.	Cononi, Significat. Eudoxo, fit pluvia. Ptol.	30	29
7	G	ἑβδόμη ἡμέρα.		31	30
8	A	ὀγδόη ἡμέρα.	Aetio, Pleiades ineunte nocte apparent.	Apr. 1	31
9	B	ἐνάτη ἡμέρα.	Euclemoni, Pleiades vesperi occultantur.	2	Apr. 1
10	C	δέκατη.	Pleiades in Atticā vesperi occultantur. Plin.	3	2
11	D	πρώτη ὅτι δεκάτη.	Pleiades in Boetiā vesperi occultantur. Plin.	4	3
12	E	δευτέρα ὅτι δεκάτη.	Pleiades Chaldeis vesperi occultantur. Plin. Hipparcho, Auster & ventorum turbines. Ptol. Eudoxo, Pleiades vesperi occidunt, & Orion incipit occidere. A vespertino occasu Orionis pluvia existit. Democrito, Pleiades occultantur simul cum sole ascendente, & invisibiles fiunt per noctes 40.	5	4
13	F	τρίτη ὅτι δεκάτη.	Hipparcho & Dositheo, Significat. Ptol.	6	5
14	G	τέταρτη ὅτι δεκάτη.		7	6
15	A	πέμπτη ὅτι δεκάτη.	Eudoxo, Pluvia. Ptol.	8	7
16	B	ἕκτη ὅτι δεκάτη.		9	8
17	C	ἑβδόμη ὅτι δεκάτη.	Euclemoni & Philippo, Ventorum intemperies. Ptol.	10	9
18	D	ὀγδόη ὅτι δεκάτη.	Eudoxo, Zephyrus & cum leni imbre intemperies. Ptol.	11	10
19	E	ἐνάτη ὅτι δεκάτη.		12	11

EPHEMERIS.

20	1	Εἰκας.	<i>Dofubeo</i> , Pluvia. <i>Ptol.</i> <i>Eudoxo</i> , Hyades vesperi occidunt.	13	12
21	G	ἡ δέκατη φθίνοντ.		14	13
22	A	δεκάτη φθίνοντ.	<i>Eudoxo</i> & <i>Euftemoni</i> , Pluvia et grando. <i>Ptol.</i> <i>Euftemoni</i> , Hyades occultantur; & grando post existit, & flat Zephyrus. <i>Calippo</i> , Libra incipit occidere: copiosa existit & grando.	15	14
23	B	ἑννιάτη φθίνοντ.	Hyades <i>Attica</i> occidunt vesperi. <i>Plin.</i> <i>Metrodoro</i> & <i>Calippo</i> , Grando. <i>Euftemoni</i> , & <i>Philippo</i> , Zephyrus. <i>Ptol.</i>	16	15
24	C	ὀγδόν φθίνοντ.	<i>Cononi</i> , Grando vel Zephyrus. <i>Eudoxo</i> , Pluvia. <i>Ptol.</i>	17	16
25	D	ἑξάομη φθίνοντ.		18	17
26	E	ἑκτὴ φθίνοντ.	<i>Eudoxo</i> , Lyra vesperi oritur, <i>Aëtio</i> , Plei- ades vesperi occultantur.	19	18
27	F	τέμνη φθίνοντ.	<i>Affynis</i> Hyades occidunt vesperi. <i>Plin.</i>	20	19
28	G	τῆτα φθίνοντος.	<i>Hipparcho</i> , Auster & <i>Aparctias</i> frigidus. <i>Ptol.</i> <i>Aëtio</i> , Pleiades cum ortu Solis oriuntur: & est maxima circa aërem turbatio.	21	20
29	A	τεῖτη φθίνοντος.	<i>Eudoxo</i> , Pluvia. <i>Ptol.</i>	22	21
30	B	δευτέρα φθίνοντ.		23	22
31	C	πρώτη φθίνοντος.	<i>Metrodoro</i> & <i>Calippo</i> , quandoque grando. <i>Democrito</i> , Significat. <i>Ptol.</i> <i>Eudoxo</i> , Orion vesperi occidit: fit pluvia. <i>Calippo</i> , Aries definit oriri: fit pluvia, plurimum autem & grando.	24	23

VIII. DÆSIVS,

EPHEMERIS.

VIII. DÆSIUS, dierum 30, *Solin Taurō.*

1	D	Νυμφία.	<i>Eudoxo</i> , Stillans imber. <i>Ptol.</i> <i>Euflemoni</i> , Canis occultatur; & grando existit. Lyra oritur. <i>Eudoxo</i> , Canis vesperi occidit; & fit pluvia. <i>Calippo</i> , Tauri cau- da oritur: existit humiditas.	25	24
2	E	Βαυτέρω ισ- μύνη.	<i>Baotia</i> & <i>Attica</i> Canis vesperi occulta- tur; & Fidicula manē oritur. <i>Plin.</i> <i>Euflemoni</i> & <i>Philippo</i> , Pluvia vel grando. <i>Ptol.</i>	26	25
3	F	Τρίτη ισμύνη.	<i>Metrodoro</i> & <i>Calippo</i> , Humiditas. <i>Ptol.</i> <i>Aëtio</i> , Orion vesperi occultatur.	27	26
4	G	Τετάρτη ισ- μύνη.	<i>Eudoxo</i> , Pluvia. <i>Ptol.</i> <i>Affyriis</i> , Orion to- tus absconditur. <i>Plin.</i>	28	27
5	A	Πέμπτη ισμύνη.	<i>Affyriis</i> , Canis absconditur. <i>Plin.</i>	29	28
6	B	Ἑκτη ισμύνη.	<i>Euflemoni</i> & <i>Philippo</i> , Ventorum tran- quillitas, lenis imber. <i>Ptol.</i> <i>Eudoxo</i> , Pluvia existit.	30	29
7	C	Ἐβδομή ισμύ- νη.	<i>Euflemoni</i> , Capra manē oritur. <i>Aëtio</i> , Hyades cum Solis ortu oriuntur.	Mai. 1	30
8	D	Ὀγδοή ισμύνη.	<i>Eudoxo</i> , Capra manē oritur.	2	Mai. 1
9	E	Ἐνάτη ισμύνη.		3	2
10	F	Δεκάτη.	<i>Eudoxo</i> , Scorpius manē occidere incipit: & pluvia existit. <i>Aëtio</i> , Lyra vesperi ori- tur, & aer multum alteratur.	4	3
11	G	Πρώτη ὀπί δεκάτη.	<i>Dofubeo</i> , Pluvia. <i>Ptol.</i>	5	4
12	A	Βαυτέρα ὀπί δεκάτη.	<i>Euflemoni</i> , Pleias oritur: Æstatis est ini- tium, & significat. <i>Calippo</i> , Tauri caput oritur: significat. <i>Aëtio</i> , Capra manē o- ritur, & valde alteratur aer.	6	5
13	B	Τρίτη ὀπί δε- κάτη.	<i>Aëtio</i> , Pleiades manē apparent, & aer se- dari incipit.	7	6
14	C	Τετάρτη ὀπί δεκάτη.	<i>Eudoxo</i> & <i>Dofubeo</i> , Pluvia. <i>Ptol.</i>	8	7
15	D	Πέμπτη ὀπί δεκάτη.		9	8
16	E	Ἑκτη ὀπί δεκά- τη.	<i>Euflemoni</i> & <i>Philippo</i> , Significat. <i>Ptol.</i>	10	9

EPHEMERIS.

17	F	ἡβέρων ὅτι δεικνύ.	Dositheo, Significat. Ptol.	11	10
18	G	ὁ γέννησι δεικνύ.	Metodoro, & Eudoxo, & Hipparcho, Significat. & Aëtaris est initium. Ptol.	12	11
19	A	ἡ δεικνύ ὅτι δεικνύ.		13	12
20	B	ἡ εἰς.	Eudoxo, Scorpius totus manē occidit.	14	13
21	C	ἡ δεικνύ φθίνοντος.	Eudoxo & Cononi, Pluvia. Ptol. Eudoxo, Pleiades oriuntur: & significant.	15	14
22	D	ἡ δεικνύ φθίνοντος.	Eudoxo & Calippo, Significatio. Ptol.	16	15
23	E	ὁ γέννησι φθίνοντος.	Aëtio, hoc vel sequenti die, aër valdē alteratur.	17	16
24	F	ἡ βέρων φθίνοντος.	Eustemoni, Aquila vesperi occidit.	18	17
25	G	ἡ εἰς φθίνοντος.	Eudoxo, Pluvia. Hipparcho, Auster vel Aparctias. Ptol. Aëtio, Hyades manē apparent.	19	18
26	A	ἡ εἰς φθίνοντος.		20	19
27	B	ἡ βέρων φθίνοντος.	Canis in Atticā vesperi occidit. Plin. Dositheo, Auster. Ptol.	21	20
28	C	ἡ γέννησι φθίνοντος.	Aëtio, aër movetur.	22	21
29	D	ἡ δεικνύ φθίνοντος.		23	22
30	E	ἡ εἰς φθίνοντος, ἡ γέννησι φθίνοντος.	Eustemoni & Philippo Significatio. Ptol. Eustemoni, Aquila vesperi oritur. Aëtio, Capra vesperi occultatur.	24	23

EPHEMERIS.

IX. PANEMUS, dierum 31. Sol in Geminis

1	F	Νυμφαίαι.	Eustemoni, & Philippo, & Hipparcho, Significatio. Ptol. Eustemoni, Arcturus manè occidit; Hyades oriuntur: Significat. Calippo, Taurus definit oriri.	25	14
2	G	Δευτέρα ἰσημέριον.	Calippo & Eustemoni, Significat. Ptol.	26	25
3	A	Τρίτη ἰσημέριον.	Metrodoro & Calippo, Humiditas. Ptol. Calippo, Gemini incipiunt oriri: existit humiditas.	27	26
4	B	Τετάρτη ἰσημέριον.	Democrito, Pluvia. Ptol.	28	27
5	C	Πέμπτη ἰσημέριον.	Hipparcho, Auster vel Zephyrus. Ptol.	29	28
6	D	Ἑκτὴ ἰσημέριον.	Eudoxo, Hyades manè oriuntur.	30	29
7	E	Ἑβδόμη ἰσημέριον.		31	30
8	F	Ὀγδόη ἰσημέριον.	Eudoxo & Desicheo, Humiditas. Ptol. Eudoxo, Aquila vesperi oritur.	Iun. 1	31
9	G	Ἐνάτη ἰσημέριον.	Aëtio, Aquila vesperi oritur.	2	Iun. 1
10	A	Δεκάτη.	Assyriis Aquila vesperi oritur. Plin. Democrito, Aqua existit. Ptol.	3	2
11	B	Ἐννέα καὶ δέκατη.	Democrito, Aqua existit.	4	3
12	C	Δεύτερα καὶ δέκατη.		5	4
13	D	Τρίτη καὶ δέκατη.	Aëtio, Arcturus manè occidit.	6	5
14	E	Τετάρτη καὶ δέκατη.	Eudoxo, Arcturus manè occidit.	7	6
15	F	Πέμπτη καὶ δέκατη.		8	7
16	G	Ἑκτὴ καὶ δέκατη.	Aëtio, Delphinus vesperi oritur.	9	8
17	A	Ἑβδόμη καὶ δέκατη.		10	9
18	B	Ὀγδόη καὶ δέκατη.		11	10
19	C	Ἐνάτη καὶ δέκατη.	Eudoxo, Delphinus vesperi oritur.	12	11
20	D	Εἰκάτη.		13	12
21	E	Ἐνδεκάτη συνιστάται.		14	13

EPHEMERIS.

22	F	διδάτη φθίνον- τθ.		15	14
23	G	ιννάτη φθίνον- τθ.		16	15
24	A	γδόν φθίνον- τθ.	<i>Dositheo, Significatio. Ptol.</i>	17	16
25	B	έβδόν φθίνον- τθ.	<i>Euclemoni, Orionis humerus oritur. Eu- doxo, Orion incipit oriri.</i>	18	17
26	C	έκτη φθίνον- τθ.		19	18
27	D	τέκτη φθίνον- τθ.		20	19
28	E	τετάρτη φθί- νοντος.		21	20
29	F	τείτη φθίνοντος.	<i>Democrito, Significat. Ptol. Aëtio, aer valdè alteratur.</i>	22	21
30	A	δευτέρα φθί- νοντθ.	<i>Hipparcho, Zephyrus vel Autter flat. Ptol. Democrito, Orion incipit oriri: & signifi- care solet.</i>	23	22
31	B	πρώτη φθίνον- τθ.		24	23

X. LOVS,

EPHEMERIS.

X. LOUS, dierum 30. *Sol in Cancro.*

1	B	Νημυρία.	<i>Aëtio</i> , Orion manè oriri incipit: Solstitium æstivum est.	25	24
2	C	δευτέρα ἱσαμένη.		26	25
3	D	τρίτη ἱσαμένη.	<i>Democrito</i> , Zephyrus flat. <i>Ptol. Calippo</i> , Cancer incipit oriri: Solstitium æstivum; & significat.	27	26
4	E	τετάρτη ἱσαμένη.	<i>Calippo</i> , & <i>Dositheo</i> , significat. <i>Democrito</i> , Auster, & pluvia: deinde Boreæ Prodro- mi per dies septem. <i>Ptol.</i>	28	27
5	F	πέμπτη ἱσαμένη.	<i>Eudoxo</i> , Significat. <i>Ptol.</i>	29	28
6	G	ἕκτη ἱσαμένη.		30	29
7	A	ἑβδόμη ἱσαμένη.		Jul. 1	30
8	B	ὀγδόη ἱσαμένη.		2	Jul. 1
9	C	ἐνάτη ἱσαμένη.	<i>Aëtio</i> , Orion totus oritur;	3	2
10	D	δέκατη.	<i>Assyrii</i> Zona Orionis exoritur. <i>Plin.</i>	4	3
11	E	ἑξάτη ὅτι δεκάτη.	<i>Chaldaeis</i> Corona occidit marutinò. <i>Attice</i> Orion totus exoritur. <i>Plin. Metrodoro</i> Caurus. <i>Calippo</i> , Auster. <i>Hipparcho</i> , Auster vel Zephyrus. <i>Ptol. Eudoxo</i> , flat Auster.	5	4
12	F	δευτέρα ὅτι δεκάτη.		6	5
13	G	τρίτη ὅτι δεκάτη.	<i>Eudoxo</i> , Orion manè oritur. <i>Euclemoni</i> , Orion totus oritur.	7	6
14	A	τετάρτη ὅτι δεκάτη.	<i>Metoni</i> , Humiditas. <i>Ptol.</i>	8	7
15	B	πέμπτη ὅτι δεκάτη.	<i>Euclemoni</i> , & <i>Philippo</i> , Humiditas; & Pro- dromorum initium. <i>Ptol.</i>	9	8
16	C	ἕκτη ὅτι δεκάτη.		10	9
17	D	ἑβδόμη ὅτι δεκάτη.		11	10
18	E	ὀγδόη ὅτι δεκάτη.	<i>Metrodoro</i> , Zephyrus vel Caurus. <i>Ptol. Dositheo</i> , Corona manè incipit occidere.	12	11
19	F	ἐνάτη ὅτι δεκάτη.	<i>Hipparcho</i> , Ventorum intemperies. <i>Ptol.</i>	13	12

EPHEMERIS.

10	G	Εἰρησ.	<i>Hipparcho</i> , Boreas spirare incipit. <i>Ptol.</i> <i>Aëtio</i> , Procyon manē oriur. 9	14	13
11	A	Πρώτη φθίνοντ.		15	14
12	B	Ἐννιάτη φθίνοντ.	<i>Democrito</i> , Aqua, Procellæ. <i>Ptol.</i>	16	15
13	C	Ἰσθμὸν φθίνοντ.	<i>Affyris</i> Procyon exoritur. <i>Plin.</i> <i>Dositheo</i> , Humiditas & æstus. <i>Ptol.</i> <i>Aëtio</i> , maxima aëris turbatio.	17	16
14	D	Ἰσθμὸν φθίνοντ.	<i>Hipparcho</i> , Etesiz flare incipiunt. <i>Ptol.</i>	18	17
15	E	Ἐκτὴ φθίνοντ.	<i>Dositheo</i> , in Ægypto Canis apparet. <i>Aëtio</i> , Canis manē oritur: & coningit maxi- ma aëris turbatio.	19	18
16	F	Ἑπτὰ φθίνοντ.		10	19
17	G	Τετάρτη φθίνοντ.	<i>Metodoro</i> , & <i>Eustemoni</i> , & <i>Philippo</i> , E- tesiz spirant: & Oporæ initium. <i>Ptol.</i> <i>Metoni</i> , Canis oritur manē.	21	20
18	A	Πρώτη φθίνοντ.	<i>Philippo</i> , Aëris intemperies: Prodrumi spirant. <i>Ptol.</i> <i>Aëtio</i> , Aër movetur.	22	21
19	B	Ἐννιάτη φθίνοντ.	<i>Attica</i> Aquila matutino occidit. <i>Plin.</i> <i>Metodoro</i> & <i>Calippo</i> , Ventosus aëris sta- tus. <i>Eustemoni</i> , Tempestas in mari. <i>Ptol.</i> <i>Eustemoni</i> , Canis oritur. <i>Eudoxo</i> , Canis manē oritur: & per dies sequentes 55. Etesiz spirant, e quibus diebus primi quinque vocantur Prodrumi. <i>Calippo</i> , Cancer oriri desinit; statusus.	23	22
20	C	Πρώτη φθίνοντ.	<i>Eudoxo</i> , Etesiz spirant. <i>Metodoro</i> & <i>Ca-</i> <i>lippo</i> , Ventosus aëris status. <i>Ptol.</i> <i>Eustemoni</i> , Aquila manē occidit: tempe- stas per mare excitatur.	24	23

EPHEMERIS.

XI. GORPHEUS, dierum 31. Sol in Leone.

1	D	Ναυρία.	Eudoxo, Auster. Ptol. Aëtio, Aquila manē occidit.	25	24
2	E	ἑστία ἰσμήνη.	Metradora & Calippo, Lucida Piscis australis stella manē occidit. Canis, & Democrito, & Hipparcho, Auster & æstus. Ptol. Calippo, Leo incipit oriri: Auster spirat, & Canis oriens fit conspicuus.	26	25
3	F	ἑστία ἰσμήνη.	Eustemoni & Dosibee, Humiditas & æstus. Ptol. Eudoxo, Auster spirat.	27	26
4	G	τεταρτὴ ἰσμήνη.	Eustemoni, Canis est conspicuus; post æstus: Significat.	28	27
5	A	πρώτη ἰσμήνη.	Eudoxo, Humiditas & Oporæ principium. Dosibee, Eclisæ incipiunt. Ptol.	29	28
6	B	ἑκτὴ ἰσμήνη.	Eudoxo, Eclisæ spirant. Ptol.	30	29
7	C	ἑβδόμη ἰσμήνη.		31	30
8	D	ὀγδόη ἰσμήνη.	Hipparcho, Aëstus. Ptol. Eudoxo, Aquila Aug. manē occidit.	Aug. 1	31
9	E	ἐνάτη ἰσμήνη.		2	Aug. 1
10	F	δέκατη.	Eudoxo & Dosibee, Humiditas, & lucida Aquilæ stella manē occidit. Ptol.	3	2
11	G	πρώτη δὲ δέκατη.	Eudoxo, Aëstus magnus. Ptol.	4	3
12	A	δευτέρα δὲ δέκατη.	Dosibee, Aëstus; & postea Eclisæ. Ptol.	5	4
13	B	τρίτη δὲ δέκατη.	Eudoxo, Corona occidit.	6	5
14	C	τεταρτὴ δὲ δέκατη.		7	6
15	D	πρώτη δὲ δέκατη.	Calippo, Leo medius oriens æstus maxime efficit.	8	7
16	E	ἑκτὴ δὲ δέκατη.		9	8
17	F	ἑβδόμη δὲ δέκατη.	Eustemoni, Aëstus maxime fiunt.	10	9
18	G	ὀγδόη δὲ δέκατη.	Eudoxo, Ventus maximus. Hipparcho, Ventorum perturbatio. Ptol.	11	10
19	A	ἐνάτη δὲ δέκατη.	Atticæ Equus oritur vespert. Plin. Eudoxo, Significat.	12	11

EPHEMERIS.

20	B	Εἰς.	<i>Eullemani</i> , Lyra occidit, & pluit, & Ete- lie cessant; & Equus oritur.	13	12
21	C	Ἐνδοξοῦ τῆς φθι- νός.	<i>Endoxo</i> , Delphinus mane occidit. <i>Dosi- theo</i> , Vindemiator vespere oritur.	14	13
22	D	Ἀέτιο τῆς φθι- νός.	<i>Aëtio</i> , Lyra mane occidit.	15	14
23	E	Ἐνδοξοῦ τῆς φθι- νός.		16	15
24	F	Ἐνδοξοῦ τῆς φθι- νός.	<i>Endoxo</i> , Significat. <i>Ptol.</i>	17	16
25	G	Ἐνδοξοῦ τῆς φθι- νός.	<i>Endoxo</i> , Lyra mane occidit; Significat.	18	17
26	A	Ἀέτιο τῆς φθι- νός.	<i>Democrito</i> , Significat aquis & ventis. <i>Ptol.</i> <i>Aëtio</i> , Delphinus mane occidit; & est mu- tatio ætatis ad frigiditatem.	19	18
27	B	Ἀέτιο τῆς φθι- νός.		20	19
28	C	Ἀέτιο τῆς φθι- νός.	<i>Affyrin</i> Vindemiator exoriri mane inci- pit. <i>Plin.</i>	21	20
29	D	Ἀέτιο τῆς φθι- νός.	<i>Endoxo</i> , Tonare solet. <i>Ptol.</i>	22	21
30	E	Ἀέτιο τῆς φθι- νός.		23	22
31	F	Ἀέτιο τῆς φθι- νός.	<i>Endoxo</i> & <i>Metrodoro</i> , Significat. <i>Ptol.</i>	24	23

EPHEMERIS.

XII. HYPERBERETÆUS, dierum 30. Sol in Virgine.

1	G	Ναυπηγία.	<i>Eudoxo</i> , Significat. <i>Hipparcho</i> , Auster, & Etesiz cessant. <i>Ptol.</i> <i>Eudoxo</i> , Significat. <i>Calippo</i> , Virgo oritur: Significat.	25	24
2	A	Ἀντιπαρασηνισμός.	<i>Hipparcho</i> , Ventorum convolutio. <i>Ptol.</i>	26	25
3	B	Ἰσχυρὸν ἰσχυμένον.	<i>Calippo</i> , Significat. <i>Ptol.</i>	27	26
4	C	Τετάρτη ἰσχυμένη.	<i>Affyrius</i> Sagitta occidit, & Etesiz desinunt. <i>Plin.</i> <i>Aëtio</i> , Vindemiator manè oritur, & malus navis occidit; & est finis dierum 40. post exortum Canis.	28	27
5	D	Πέμπτη ἰσχυμένη.	<i>Hipparcho</i> , Etesiz cessant. <i>Eudoxo</i> , Pluvia, tonitrua. Etesiz cessant. <i>Ptol.</i>	29	28
6	E	Ἑκτη ἰσχυμένη.	<i>Hipparcho</i> , Significat. <i>Ptol.</i>	30	29
7	F	ἑβδομῆς ἰσχυμένη.	<i>Eudoxo</i> , Venti inconstantes. <i>Hipparcho</i> , Subsolanns fiat. <i>Ptol.</i>	31	30
8	G	ὀγδοὺ ἰσχυμένη.	<i>Calippo</i> , Tempestas est; & Etesiz cessant. <i>Ptol.</i> <i>Eudoxo</i> , Ventus spirat magnus, & tonat. <i>Calippo</i> , Humeri Virginis oriuntur & Etesiz desinunt.	Sept. 1	31
9	A	ἐννέτης ἰσχυμένη.	<i>Metrodoro</i> , Aëris intemperies. <i>Cononi</i> , Etesiz desinunt. <i>Ptol.</i>	2	Sept. 2
10	B	Δεκάτη.	<i>Eudoxo</i> , Ventus, tonitru, aëris intemperies. <i>Hipparcho</i> , Ventus, humiditas. <i>Ptol.</i>	3	3
11	C	ἑξάτη ὅτι δ' ἐξάτη.	<i>Metrodoro</i> , Aëris intemperies. <i>Calippo</i> , <i>Euctemoui</i> , <i>Philippo</i> , Aëris intemperies, & varia permixtio. <i>Eudoxo</i> , Pluvia, tonitru, ventus inconstans. <i>Ptol.</i>	4	4
12	D	ἑπτὰ ὅτι δ' ἐπτά.	<i>Attica</i> Arcturus maturinò exoritur, & Sagitta occidit manè. <i>Plin.</i>	5	5
13	E	ὀκτώτη ὅτι δ' ὀκτώ.	<i>Euctemoui</i> , Vindemiator apparet; oritur & Arcturus, & Sagitta occidit manè: tempestas fit per mare. <i>Eudoxo</i> , Pluvia, tonitrua, ventus magnus spirat.	6	6
14	F	τετάρτη ὅτι δ' ἐπτά.	<i>Philippo</i> , Aëris intemperies. <i>Dositheo</i> , tempestas est. <i>Ptol.</i> <i>Aëtio</i> , Capra vesperti oritur.	7	7
15	G	πεντήτη ὅτι δ' ἐπτά.		8	8
16	A	ἑκτη ὅτι δ' ἐπτά.		9	9

EPHEMERIS.

17	B	ἡ δ' ὁμοῖ δὴ δ' ἐκατὴ.	<i>Dositheo</i> , Aëris intemperies. <i>Ptol.</i>	10	9
18	C	ὅγ' δ' ὅτ' ἐκατὴ.		11	10
19	D	ἐν δ' ἐκατὴ δὴ δ' ἐκατὴ.	<i>Eudoxo</i> , Venti australes. <i>Ptol.</i>	12	11
20	E	Εἰκάς.	<i>Calippo</i> & <i>Cononi</i> , Significat. <i>Ptol.</i> <i>Calippo</i> , Virgo media oriens significat : & Arcturus oriens est conspicuus.	13	12
21	F	δ' ἐκατὴ φθίνον- τῶ.	<i>Eudoxo</i> , Boreæ cessant. <i>Metrodoro</i> , Signifi- cat. <i>Democrito</i> , Significat; & Hirundo non apparet. <i>Ptol.</i>	14	13
22	G	ἐν δ' ἐκατὴ φθίνον- τῶ.	<i>Dositheo</i> , humiditas. <i>Euclemoni</i> , Autu- mni initium. <i>Ptol.</i> <i>Eudoxo</i> , Arcturus manè oritur; & per sequentes dies 7. spirant venti. Serenitas est plerunque. Cessante hoc tempore, ventus ab aurorâ existit.	15	14
23	A	ὅγ' δ' ὅτ' φθίνον- τῶ.	<i>Hipparcho</i> , Aëris intemperies, & pluvia per mare; & Autumni initium. <i>Ptol.</i> <i>Euclemoni</i> , Arcturus conspicuus; Au- tumni initium, & Capra oritur, stella magna in Aurigâ; & deinde significat. Tempestas per mare.	16	15
24	B	ἡ δ' ὁμοῖ φθίνον- τῶ.	<i>Metrodoro</i> , Pluvia per mare, & aëris intem- peries. <i>Ptol.</i> <i>Aëtio</i> , Arcturus oritur. Aër alteratur.	17	16
25	C	ἐκ δ' ἐκατὴ φθίνοντῶ.	<i>Eudoxo</i> , Autumni principium. <i>Ptol.</i>	18	17
26	D	τέμνη φθίνον- τῶ.	<i>Eudoxo</i> , Humiditas. <i>Ptol.</i> <i>Affryia</i> [Ete- lix definunt:] significant. <i>Plin.</i> <i>Aëtio</i> , Spica manè oritur.	19	18
27	E	τέταρτη φθί- νοντος.	<i>Calippo</i> , & <i>Metrodoro</i> , Pluvia. <i>Ptol.</i> <i>Calippo</i> , Spica Virginis oritur. pluit.	20	19
28	F	τέτη φθίνοντος.		21	20
29	G	πεντεκα φθίνοντῶ.	<i>Aëtio</i> , Aëris maxima turbatio.	22	21
30	A	πρώτη φθίνον- τος, ἢ Τρια- κός.	<i>Eudoxo</i> , Pluvia. <i>Hipparcho</i> , Zephyrus vel auster. <i>Ptol.</i>	23	22

[31. In anno Intercalari : cuius addenda, ἡ δ' ἐκατὴ φθίνοντῶ.]

F I N I S.